

ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ
СТЕФАНІКА

Економічний факультет Кафедра обліку і оподаткування

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
на тему «Облік і аудит готової продукції та витрат, пов'язаних з її збутом»

Виконав:

студент 4 курсу, групи ОО-41

спеціальності 071 облік і

оподаткування

Барановський С.Б.

Керівник: доктор філософії PhD,

асист. Кузьмін Т.Л.

Рецензент: к.е.н., доц.. Савків У.С.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ЕКОНОМІКО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОБЛІКУ Й АУДИТУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	5
1.1 Економічна сутність та значення готової продукції.....	5
1.2 Формування собівартості готової продукції	10
1.3. Нормативно-правове регулювання обліку і аудиту готової продукції.....	14
РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА ОБЛІКУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА ВИТРАТ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ЇЇ ЗБУТОМ У ТОВ "БАРВА-АГРО"	22
2.1. Організаційні особливості обліку готової продукції та її збуту	22
2.2. Методика здійснення обліку готової продукції та її збуту	26
2.3. Напрямки удосконалення обліку готової продукції та її збуту	32
РОЗДІЛ 3. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ НА ЯВНОСТІ ПРУХУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА ВИТРАТ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ЇЇ ЗБУТОМ У ТОВ "БАРВА-АГРО"	44
3.1. Організація проведення аудиту готової продукції та її збуту на підприємстві	44
3.2 Методика здійснення аудиту готової продукції та її збуту	51
3.3. Напрями удосконалення аудиту готової продукції та її збуту	57
ВИСНОВКИ	62
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	64
ДОДАТКИ	71

ВСТУП

Актуальність дослідження. Проведення дослідження обліку і аудиту готової продукції та витрат, пов'язаних з її збутом, визначається в контексті сучасних викликів для бізнесу та економіки загалом. Зростання конкуренції на ринках, швидкі зміни в умовах економічного середовища та постійна необхідність підвищення ефективності діяльності підприємств створюють потребу в удосконаленні систем обліку і аудиту.

Облік і аудит готової продукції мають велике значення для підприємств у забезпеченні ефективного управління виробництвом, контролю витрат і забезпеченні фінансової стійкості. Поглиблене дослідження цих процесів дозволяє виявити потенційні проблеми, знизити ризики втрат і підвищити рівень довіри як серед власників підприємства, так і серед зовнішніх зацікавлених сторін.

Зокрема, важливо мати ефективну систему обліку, яка дозволяє вчасно виявляти витрати, відстежувати рух готової продукції та вчасно адаптувати виробництво до змін у ринкових умовах. Таким чином, дослідження обліку і аудиту готової продукції та витрат, пов'язаних з її збутом, має велике практичне значення для підприємств, що діють у сучасних умовах глобалізації та інтенсивної конкуренції. Вирішення проблем, що виникають у цих процесах, сприятиме підвищенню ефективності виробництва і конкурентоспроможності підприємств.

Мета роботи полягає в тому, щоб розкрити методичні засади обліку, аналізу та аудиту готової продукції та витрат, пов'язаних з її реалізацією. Для досягнення цієї мети були визначені наступні завдання:

- розкрити економічну сутність та значення поняття "готова продукція" як об'єкта бухгалтерського обліку;
- визначити формування собівартості готової продукції;
- дослідити нормативно-правове регулювання обліку і аудиту готової продукції;

- визначити організацію та методику проведення аналізу обліку і аудиту готової продукції та витрат, пов'язаних з її збутом;
- надати рекомендації щодо удосконалення проведення обліку і аудиту готової продукції та витрат, пов'язаних з її збутом на прикладі ТОВ "БАРВА-АГРО".

Об'єктом дослідження є процес формування організації обліку і аналізу виробництва готової продукції та витрат, пов'язаних з її реалізацією, на прикладі ТОВ "БАРВА-АГРО".

Предметом дослідження є теоретичні і практичні аспекти обліково-аналітичного забезпечення виробництва готової продукції та витрат, пов'язаних з її реалізацією.

Структура роботи включає вступ, три розділи, загальні висновки, список використаних джерел та додатки.

РОЗДІЛ 1. ЕКОНОМІКО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОБЛІКУ Й АУДИТУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

1.1 Економічна сутність та значення готової продукції

Товари, які виробляються основними цехами підприємств, є ключовою складовою виробничого процесу у різних галузях виробничої діяльності. Основна мета цих товарів - їх реалізація стороннім замовникам та власним непромисловим господарствам, а також для капітального будівництва. Правильно організований бухгалтерський облік на підприємстві є важливою передумовою для динамічності і ефективності економічних взаємозв'язків у межах ринкової економіки, особливо в умовах швидкої зміни кожної складової виробничого процесу.

Проблеми, пов'язані з формуванням бухгалтерського обліку готової продукції, досліджуються в контексті дії національних стандартів бухгалтерського обліку. Організація точного механізму бухгалтерського обліку стосовно виробничого процесу допомагає класифікація готової продукції. Класифікація товарів сприяє спрощенню побудови структури облікового процесу, що є важливим аспектом фінансового обліку. Згідно з визначенням, "готова продукція є активом, який існує у завершеній формі та відповідає технічним вимогам виробництва та потребам покупців або ринку збуту" [59, с.115]. Таким чином, виробництво готової продукції вважається завершеним процесом, і цей актив не залежить від його форми існування.

Особливість фінансового обліку полягає в відображенні вартості готових виробів в будь-якій її формі і в будь-який момент часу. Бухгалтерські рахунки несуть величезне значення для подальшого формування показників фінансової звітності підприємства, отже і ступінь завершеності готової продукції (товарів) відіграє вагомий роль в рамках фінансового обліку [54, с.78].

Готова продукція є кінцевим результатом виробничого процесу, що відповідає всім вимогам якості та готова до продажу або використання. Вона відіграє ключову роль в обліку підприємства, оскільки саме її реалізація

приносить дохід підприємству. Але ж продуктом виробництва може бути не лише матеріальна річ, адже результатом функціонування підприємства може бути послуга, яка надана іншому контрагенту.

Спираючись на нормативну базу українського законодавства, досліджувану дефініцію пояснюють, як промислову продукція, яка завершена виробництвом, укомплектована, відповідає вимогам стандартів і технічних умов, має документ, що засвідчує її якість, та призначена для збуту за межі підприємства [5,с.128].

У сучасному динамічному світі розуміння основних економічних концепцій, таких як “Готова продукція”, має вирішальне значення для успішного функціонування компанії та прийняття обґрунтованих управлінських рішень. У таблиці 1.1 наведено трактування дослідників цього терміну.

Таблиця 1.1

Визначення поняття “готова продукція ”

№	Автор	Пояснення
1	О. Пасхавер	Це товар готовий до продажу на ринку, що відповідає стандартам якості та безпеки.
2	Б.Гаврилишин	Це продукція, яка пройшла всі етапи виробництва передбачені технологічними процесами, та відповідає стандартам. Вона готова до реалізації в подальшому.
3	М.Гречан	.Готова продукція – товар завершений виробничим процесом і відповідає всім встановленим стандартам якості .
4	В. Геєць	Це важливий показник ефективності роботи компанії, відповідний не тільки кількісним, але і якісним характеристикам.
5	О. Гальчинський	Це фактор, що сприяє зниженню цін для споживачів і стимулює конкуренцію на неділю.
6	Т. Милованов	Це основа інвестицій та економічного зростання, вона стимулює розвиток інших галузей економіки.
7	П. Крюгман	Це товари, які задовольняють ринковий попит та сприяють економічному зростанню та добробуту населення. неділя.
8	Д. Шумпетер	Це результат економічної діяльності, що несе інноваційні ідеї, які є рушійною силою технологічного прогресу та економічних змін.

Отож врахувавши різні погляди видатних економістів та виділивши основні характеристики, ми можемо говорити про те, що сутність даного поняття потребує уточнення та залежить від специфіки діяльності суб'єкта господарювання. В будь-якому випадку, для підприємства це об'єкт реалізації та відповідно головне джерело доходу. Безумовно "готова продукція" – це вагома частина запасів, що може бути внутрішнім ресурсом виробництва і споживатися на самому підприємстві.

В бухгалтерському обліку, інформація про відхилення витрат повинна надаватися на кожному етапі технологічного процесу, оскільки це важливо для управлінської підсистеми обліку. Порядок відображення готової продукції в обліку залежить від її форми та ступеня завершеності. Запаси обліковуються в натурально-грошовому вираженні, незавершене виробництво – у натуральних і грошових одиницях, а послуги – лише у вартісному виразі. Класифікація готової продукції в бухгалтерському обліку відбувається за допомогою методів оцінки і виражається у вартісному виразі на різних рахунках.

Термін "оцінка продукції" не використовується в національних стандартах бухгалтерського обліку, замість цього використовується термін "облікова оцінка", яка використовується для розподілу витрат і доходів між відповідними звітними періодами [38]. У контексті бухгалтерського обліку вартісна оцінка продукції є важливою, оскільки вона впливає на побудову обліку виробничого процесу. Проте важливо зазначити, що основу обліку становлять методи обліку затрат, які визначають вартісну оцінку готової продукції в межах облікової системи.

У ринкових умовах різноманітність облікових підсистем також призводить до різноманітності вартісної оцінки. Однак методи оцінки залишаються сталими для всіх підсистем. Підприємство самостійно обирає методи оцінки готової продукції, але їх коректне застосування вимагає розділення облікового процесу на три окремі етапи.

Для розрахунку вартісної оцінки готової продукції при оприбуткуванні можна застосовувати методи, зазначені на рис. 1.1

Рис. 1.1. Методика оцінки готової продукції

Вартісна оцінка товарів за фактичною виробничою собівартістю неоднакова для різних облікових підсистем. У фінансовому обліку вона визначається загальною сумою прямих затрат на виробництво, змінних загальновиробничих витрат та частини постійних загальновиробничих витрат, що складають фінансову калькуляцію проданих виробів протягом звітного періоду. Управлінський облік також враховує всі наявні прямі і загальновиробничі витрати. Процес калькулювання, що використовується для розрахунку фактичної виробничої собівартості, є предметом дослідження бухгалтерського обліку [38].

Враховуючи різноманітні потреби, розрахунок фактичної виробничої собівартості продукції ґрунтується на таких чинниках, як ціноутворення та ефективність технологічної і організаційної бази підприємства. Оцінка готових виробів за фактичною виробничою собівартістю особливо доцільна для підприємств, що випускають масові товари з обмеженою номенклатурою, коли виробництво та продаж здійснюються щодня. Однак цей підхід може бути вразливим до неточностей у розрахунках собівартості до завершення всіх робіт по кожному об'єкту.

Використання вартісної оцінки за нормативною виробничою собівартістю (кошторисною) не ускладнюється, оскільки базується на нормативних собівартостях товарів. Пропонується щоквартальний перегляд нормативної собівартості та порівняння з фактичними затратами на виготовлення товарів, з можливістю коригування у випадку розбіжностей.

Облік відвантаження продукції означає застосування методів оцінки до готових виробів, які вже були відвантажені покупцям. Цей процес відображається в бухгалтерському обліку за стандартом 16 і включає розрахунок показника собівартості реалізації продукції. Для ілюстрації процесу продажу готових виробів необхідно використовувати методи оцінки, що представлені на рис. 1.2.

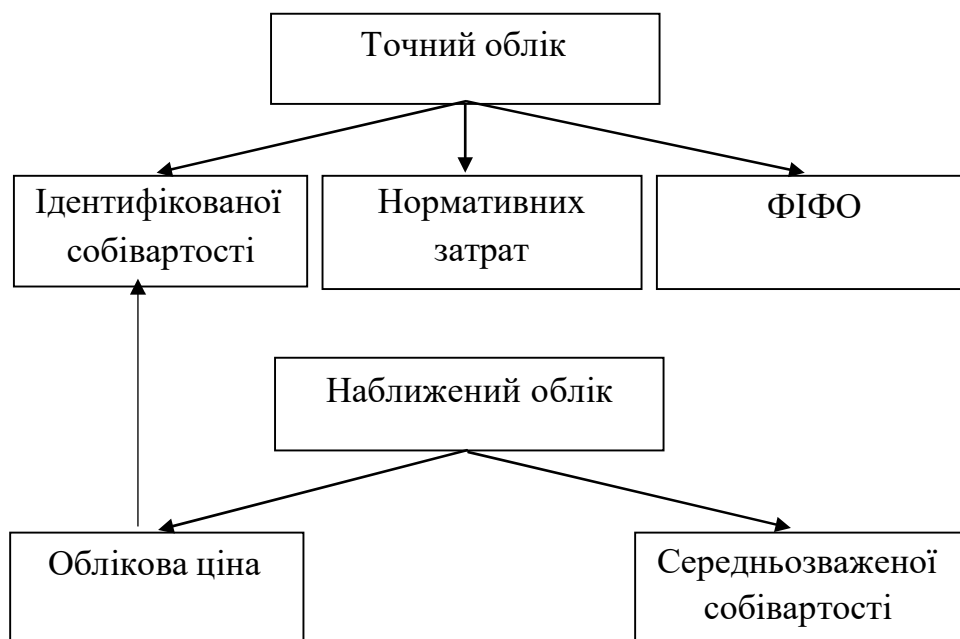

Рис. 1.2. Способи обліку продукції в залежності від методів оцінки

Методи оцінки безпосередньо впливають на спосіб обліку готової продукції. Оцінка за ідентифікованою собівартістю відображається у списанні товарів з балансу корпорації за фактичною виробничою собівартістю. Вона є важливим показником, оскільки визначає, які товари видаляються з обліку.

Оцінка за нормативними затратами також впливає на облік готової продукції. Вона базується на заздалегідь запланованих витратах на виробництво і враховує нормативи використання матеріалів та праці. Метод ФІФО, у свою чергу, визначає порядок продажу готових виробів відповідно до послідовності їхнього надходження на склад [30]. Це впливає на оцінку продукції за собівартістю перших отриманих партій. Облікову ціну можна встановлювати на рівнях ціни випуску або нормативної собівартості. Використання методу оцінки за обліковою

ціною забезпечує безперервність облікового процесу в поточному обліку і під час складання фінансової звітності. Однак варто враховувати, що зміни в нормативній собівартості можуть потребувати переоцінки залишків готової продукції.

1.2 Формування собівартості готової продукції

Згідно методичної бази щодо формування собівартості товарів у промисловості, метод оцінки за обліковими цінами включає розрахунок на основі фактичної собівартості за попередній період, прогнозного індексу інфляції, а також рівня прибутку, що забезпечить відтворювальний процес. Однак важливо, щоб така оцінка не перевищувала ціни продажу аналогічних товарів на ринку.

Готова продукція – «промислова продукція, яка закінчена виробництвом, укомплектована, відповідає вимогам стандартів і технічних умов, має документ, що засвідчує її якість, та призначена для збуту за межі підприємства» [2, с.115].

Щодо середньозваженої оцінки, вона передбачає розрахунок вартості готової продукції на основі її середньої вартості. Для кожної номенклатури готових виробів розраховують середню вартість, а потім обчислюють загальну вартість товарів на кінець звітного періоду.

Собівартість готової продукції включає всі витрати, пов'язані з виробництвом і постачанням товарів. Основні компоненти структури витрат, які входять до собівартості готової продукції, зазвичай поділяються на кілька категорій:

Прямі витрати:

1. Сировина та матеріали:

- вартість основних матеріалів, використаних у виробництві продукції;
- вартість допоміжних матеріалів (наприклад, мастильні матеріали, пакувальні матеріали);

2. Пряма праця:

- заробітна плата працівників, безпосередньо зайнятих у

виробництві продукції;

- відрахування на соціальні потреби (соціальне страхування, пенсійний фонд тощо);

Непрямі витрати (накладні витрати)

1. Загальноцехові витрати:

- витрати на утримання та експлуатацію обладнання;
- витрати на енергію, паливо, використовувані в процесі виробництва;

2. Адміністративні витрати:

- заробітна плата адміністративного персоналу;
- витрати на управління та обслуговування офісних приміщень;
- витрати на канцелярські товари, зв'язок, ІТ-підтримку;

3. Витрати на збут:

- витрати на маркетинг та рекламу;
- витрати на пакування та транспортування готової продукції;
- витрати на після продажне обслуговування; Амортизаційні

відрахування:

- витрати на амортизацію основних засобів та нематеріальних активів, використовуваних у виробництві;

Інші витрати:

- витрати на дослідження та розробки (якщо вони безпосередньо пов'язані з виробництвом);
- витрати на підготовку та перепідготовку кадрів;
- податки та збори, що не включені до інших категорій.

В Україні для визначення вартості готової продукції можуть використовуватися декілька методів. Простий метод - цей метод використовується на підприємствах з однорідною продукцією або безперервними стадіями виробництва. Позамовний метод використовується в компаніях, що виробляють продукцію на замовлення. Витрати на кожне замовлення розраховуються індивідуально, при цьому загальні виробничі витрати, розподілені на певній основі, додаються безпосередньо до виробничих

витрат. Попередільний метод застосовується на підприємствах масового і безперервного виробництва.

Собівартість одиниці продукції розраховується виходячи з нормативної собівартості звітного періоду і фактичного обсягу виробництва. Стандарт-кост - метод заснований на використанні раніше розроблених стандартів (норм) виробничих витрат. Відхилення фактичної вартості від стандартної вартості аналізується і використовується для прийняття управлінських рішень. Директ-кост метод враховує лише прямі виробничі витрати, а непрямі витрати розподіляються за результатами діяльності компанії в цілому.

До тих пір, поки інвентаризація не буде завершена, неможливо точно визначити собівартість проданої покупцеві готової продукції на кінець періоду. Міжнародні стандарти передбачають використання наближеного методу обліку готових виробів, що ґрунтується на оцінках ФІФО. Однак, цей метод не ідентичний з тим, який описаний в міжнародних стандартах.

Методи оцінки не можна назвати системою обліку, оскільки вони лише інструменти для визначення вартості запасів в різних підсистемах управлінського, бухгалтерського і фінансового обліку [32]. Для визначення місця і ролі готових виробів у системі бухгалтерського обліку, необхідно розглядати поняття системи в контексті наявності взаємозв'язків між її елементами, а не просто фіксувати господарські операції. Система обліку має бути сукупністю взаємозалежних принципів, які становлять основу для відповідного дослідження.

Загальновиробничі витрати можуть входити як до виробничої собівартості продукції, так і до собівартості реалізованої продукції. Розподіл щодо загальновиробничих витрат представлено на рис. 1.3.

Система бухгалтерського обліку повинна:

- ґрунтуватися на принципі подвійного запису на бухгалтерських рахунках;
- складатися з підсистем бухгалтерського обліку, методів обліку затрат виробництва, принципів відображення затрат у фінансовій звітності.

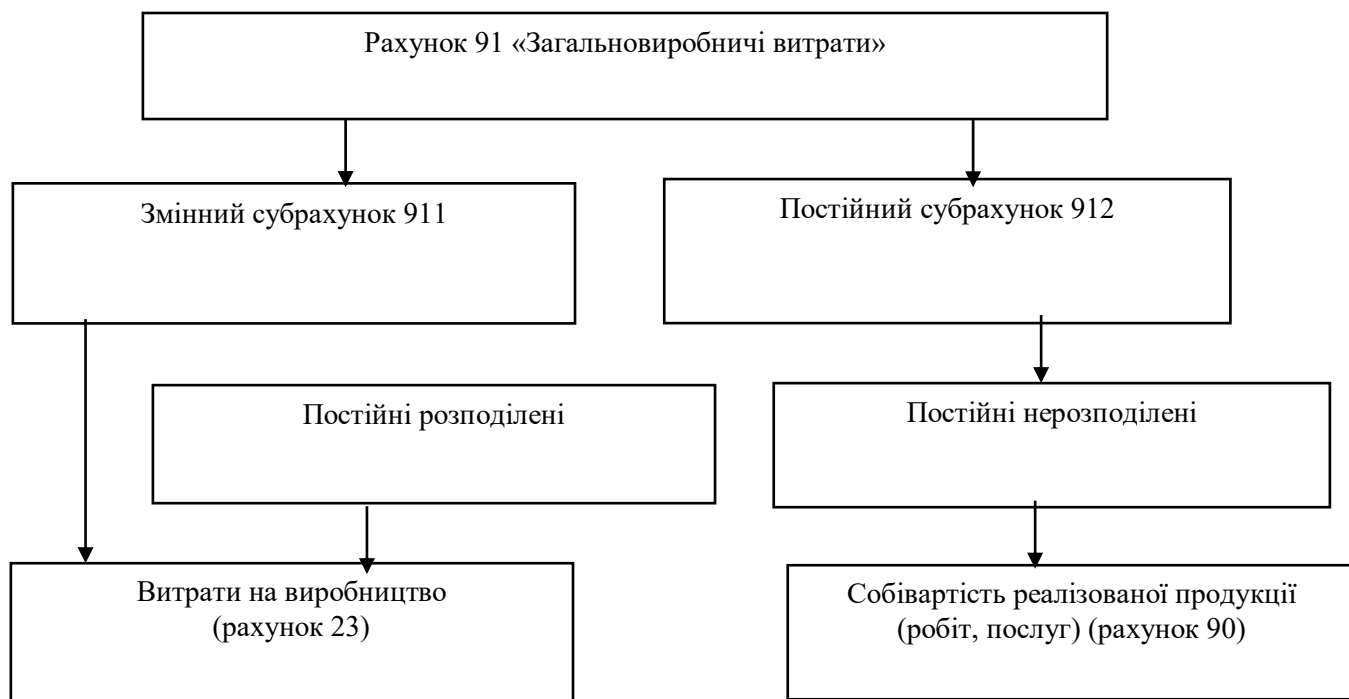

Рис. 1.3. Розподіл щодо загальновиробничих витрат

Іншими словами, поняття "система бухгалтерського обліку" включає в себе симбіоз різних способів, методів та прийомів облікового процесу господарських операцій. Важливо, щоб система бухгалтерського обліку складалася з взаємодіючих елементів, які залежать один від одного і утворюють єдине ціле. Втрата одного з елементів може призвести до втрати сутності всієї системи. Елементами облікової системи є такі підсистеми як бухгалтерський, фінансовий, управлінський облік та внутрішній аудит.

Кожна підсистема має свої принципи і методи обліку затрат, і формує інформаційну базу, необхідну для подальшої організації фінансового і управлінського обліку. На рівні дослідження ефективності підсистем, організація виступає як спосіб поєднання облікових підсистем, таких як фінансовий і управлінський бухгалтерський облік. Засіб поєднання даних підсистем залежить від використаного методу обліку затрат, який в свою чергу виступає інструментом організації фінансового і управлінського обліку.

Методи обліку затрат, як інструмент організації, що об'єднує різні

облікові підсистеми, виступають важливим механізмом формування вартості готової продукції. У різних облікових підсистемах процес формування вартості відрізняється. Наприклад, у фінансовому обліку вартість визначається відповідно до методу, описаного у національному стандарті 16 "Витрати", тоді як управлінський облік керується методичними рекомендаціями щодо формування собівартості продукції.

Облікова політика організації впливає на вибір методів для вартісної оцінки готової продукції. Результат цієї оцінки дозволяє проводити аналіз ефективності виробничого процесу та приймати управлінські рішення вчасно. Таким чином, вартісна оцінка готових виробів виступає як організаційна основа в облікових підсистемах, яка допомагає досягати основних цілей функціонування організації.

Для визначення цих показників використовуються методи обліку затрат, які описані в методологічних рекомендаціях щодо формування собівартості продукції в різних сферах діяльності. Розуміння місця готової продукції в обліковій системі дозволяє чітко визначити її роль у побудові облікового процесу для кожної підсистеми.

1.3. Нормативно-правове регулювання обліку і аудиту готової продукції

Бухгалтерський облік та економічний контроль за безпосередніми витратами на сучасних підприємствах не можуть функціонувати повноцінно без відповідного нормативного та правового забезпечення. Це забезпечення є результатом довготривалого процесу розвитку, який перебуває в постійній динаміці через вплив різних соціальних, політичних, економічних та інших чинників.

Нормативно-правова база для обліку та аудиту готової продукції встановлює правила і стандарти, яких повинен дотримуватися бізнес при обліку та перевірці фінансової звітності, включаючи закони, стандарти

бухгалтерського обліку та аудиту, регульовані відповідними державними органами або міжнародними організаціями. Дотримання цих стандартів допомагає забезпечити точність та надійність фінансової звітності.

Вчені, такі як Прохар Н. В, Плиса В.Н., Макаренко А. П. та інші, внесли значний внесок у дослідження проблеми нормативного та правового забезпечення витрат в Україні [51,с.46, 47,с.23, 31,с.18]. Вони працювали над подальшим розвитком діючого законодавства, такого як Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" та "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність". Вони також сприяли формуванню плану рахунків, національних стандартів бухгалтерського обліку та міжнародних стандартів фінансової звітності. Однак багато проблем залишаються невирішеними з різних причин. Наприклад, деякі вчені недостатньо уважно досліджують та аналізують нормативно-правову базу обліку витрат. Вони мало порівнюють її з міжнародними стандартами та не розкривають проблеми, які можуть виникати в процесі застосування нормативно-правових актів щодо обліку витрат.

Серкіна Н. В. визначає основні складові нормативно-правової бази обліку витрат промислових підприємств, які включають законодавство України, укази Президента, постанови КМУ, накази та розпорядження міністерств і відомств, національні та міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, а також різноманітні методичні рекомендації та накази про облікову політику підприємства [24,с.20-21].

Основним нормативно-правовим документом, що регулює облік в Україні, є Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Цей закон визначає ключовий принцип формування облікової

інформації щодо витрат, а саме нарахування та відповідність доходів і витрат. Проте, існує проблема невідповідності цієї відповідності згідно з чинною методикою обліку витрат.

Знання нормативних документів, що регламентують облік готової продукції в Україні, важливо для бухгалтерів та інших фахівців

бухгалтерського обліку і в таблиці 1.2 наведено загальний перелік основних нормативних документів, що регламентують облік готової продукції в Україні.

Таблиця 1.2.

Нормативні документи, що регламентують облік готової продукції в Україні

Назва документ	Короткий опис
Закон України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність	Визначає основні принципи та норми бухгалтерського обліку в Україні, включаючи облік готової продукції.
Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 2 “Запаси ”	Визначає методику обліку запасів, включаючи готову продукцію, на підприємствах України.
Методичні рекомендації з обліку готової продукції	Надають методичні вказівки щодо обліку готової продукції на підприємствах України.
Наказ Міністерства фінансів України “Про затвердження форм первинних облікових документів з обліку готової продукції	Затверджує форми первинних облікових документів з обліку готової продукції ,і на підприємствах України.
Лист Міністерства фінансів України “Про методику обліку готової продукції, яке відвантажено, але не оплачено”	Надає методику обліку готової продукції, яка відвантажена, але не оплачена ,на підприємствах України.

Рівні нормативно-правової бази можна класифікувати на міжнародні, національні, галузеві, регіональні та внутрішньогосподарські. Щодо їхньої ролі в системі регулювання бухгалтерського обліку та фінансової звітності, вони охоплюють нормативно-правові акти з вищою юридичною силою, національні та міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, інструкції та положення Міністерства фінансів України, а також рішення щодо організації бухгалтерського обліку на підприємстві та застосування конкретної облікової політики.

Щодо класифікації за обов’язковістю, існують обов’язкові та необов’язкові нормативно-правові акти, які можуть мати рекомендаційний характер. У Міжнародних стандартах фінансової звітності (МСФЗ) поки не визначено спеціальних стандартів, що регулювали б облік та відображення витрат у фінансовій звітності. Однак в Україні ці питання регулюються НП(С)БО 16 «Витрати», ННП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» та іншими нормативно-правовими актами.

МСФЗ 2 «Запаси» розглядає загальний підхід до класифікації витрат на дві категорії: витрати на продукт та витрати періоду. Український НП(С)БО 16 «Витрати», натомість, не передбачає такого розмежування, але використовує термін «витрати», не розрізняючи їх на окремі категорії. Тим

не менше, важливо враховувати, що поняття «витрати» та «затрати» мають різну природу і значення.

Термін "витрати", який використовується в НП(С)БО , відповідає визначенню в МСФЗ, але в національних стандартах він є більш докладним. Визнання витрат за національними стандартами відповідає визнанню за міжнародними стандартами, але в НП(С)БО містяться додаткові пояснення щодо форми здійснення витрат [36,с.113].

НП(С)БО 1 надає визначення витрат, де вони розглядаються як зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу. МСБО 1 рекомендує класифікувати витрати за характером або функціями, наприклад, за амортизацією, придбанням матеріалів, транспортними витратами тощо, або за функціями, як частиною "собівартості продажу".

Згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності, витрати повинні визнаватися на основі безпосереднього порівняння між понесеними витратами та прибутками за певними статтями доходів. За НП(С)БО 16, витрати визнаються у фінансовій звітності тоді, коли відбувається вибуття активу або збільшується зобов'язання, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства.

Розвиток нормативно-правової бази бухгалтерського обліку виробничих витрат є одним із головних напрямів державного регулювання, оскільки багато підприємств використовують застарілі інструктивні матеріали. Тому важливо розробити методичні рекомендації, які б регулювали облік, контроль та калькулювання витрат згідно з вимогами стандартів бухгалтерського обліку та Податкового кодексу України, з урахуванням особливостей різних галузей.

У відповідності з НП(С)БО 16, склад собівартості включає виробничу

собівартість продукції, нерозподілені постійні загальновиробничі витрати та наднормативні виробничі витрати. Наднормативні витрати описано у листі Міністерства фінансів та

визначаються як витрати понад норми, що затверджені уповноваженим органом.

Згідно з Законом про бухгалтерський облік, факти здійснення господарських операцій відображаються на основі первинних документів, які містять інформацію про зміст, нормоване та наднормативне витрачання та використання ресурсної бази. Підприємства самостійно встановлюють

складові статі калькулювання виробничої собівартості. Також, в НП(С)БО 16 вказано три ключові види витрат, які не включаються до собівартості продукції, але тісно пов'язані з операційною діяльністю - це витрати на збутову діяльність, витрати адміністративного персоналу та інші операційні витрати [11,с.35].

Для узагальнення витрат на виробництво готової продукції використовується рахунок 23 під назвою "Виробництво". Дебет цього рахунку використовується для реєстрації трудових, прямих матеріальних та інших прямих витрат, а також розподілених загальновиробничих витрат. Кредит цього рахунку відображає вартість фактичної виробничої собівартості, яка була завершена виробництвом продукції, і її списання у дебет рахунку 26 "Готова продукція".

Аналітичний облік також ведеться за рахунком 23, але вже за конкретними видами виробництва, статтями витрат та видами або групами продукції.

Загальновиробничі витрати є ще одним видом витрат, пов'язаним з виробництвом продукції. У назві цих витрат вже міститься зв'язок із виробництвом. У компаніях, що спеціалізуються на торгівлі та не займаються виробництвом, облік загальновиробничих витрат відсутній.

Кисіль Н. М. вважає, що до загальновиробничих витрат слід включати різноманітні складові, такі як витрати на управління виробництвом, оплату

службових відряджень персоналу цехів, соціальні виплати та медичне страхування, а також амортизацію основних засобів та нематеріальних активів загальнопромислового призначення [17,с.146]. Усі ці витрати охоплюють

витрати на утримання та експлуатацію основних засобів, ремонт, страхування, операційну оренду, а також витрати на технологічні покращення та організацію виробництва.

Згідно з НП(С)БО 16, загальнопромислові витрати можна поділити на постійні та змінні. Постійні витрати залишаються сталими навіть при зміні обсягів діяльності, тоді як змінні витрати змінюються пропорційно до обсягів діяльності. Розподіл постійних загальнопромислових витрат здійснюється на кожен об'єкт витрат за допомогою баз розподілу, таких як години праці, заробітна плата, обсяг діяльності та прямі витрати.

Нормальна потужність визначається очікуваним обсягом діяльності протягом кількох років чи операційних циклів. Згідно з Кисіль Н. М., нерозподілені постійні загальнопромислові витрати повинні бути включені до собівартості продукції на момент їх виникнення, при цьому загальна сума розподілених та нерозподілених витрат не повинна перевищувати їх фактичної величини [17,с.149]. Цей перелік витрат і їх склад корпорація встановлює самостійно.

За методичними рекомендаціями № 373, витрати, пов'язані з оплатою перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, належить віднести до загальнопромислових витрат. Проте, у листі № 31-08410-07- 27/28296 міністерство фінансів висловило зовсім інше припущення. Відповідно до цього листа, суми, сплачені працівникам за перші п'ять днів лікарняного, які фінансуються самою корпорацією, слід відображати в обліку за дебетом субрахунку 949 "Інші витрати операційної діяльності" і кредитом субрахунку 663 "Розрахунки за іншими виплатами". Це припущення виникає з правових норм, зокрема з частини другої статті 6 Закону про бухгалтерський облік, яка регулює методологію та звітність. Таким чином, підприємства мають право вирішувати, як вони відображатимуть в обліку суми, сплачені за перших п'ять

днів лікарняного, та нарахування єдиного соціального внеску, і відповідно використовувати субрахунок 949 для цього.

Облік виробничих накладних витрат, пов'язаних із керуванням та управлінням виробництвом на різних рівнях організації, здійснюється на рахунку 91 "Загальновиробничі витрати". Суми витрат відображаються на цьому рахунку у дебеті, а щомісячно розподіляються і списуються на рахунки 23 "Виробництво" та 90 "Собівартість реалізації".

Готова продукція, виготовлена на підприємстві, увійшовши до запасів, є важливою складовою частиною. Згідно з Інструкцією № 291, готова продукція - це та, що пройшла всі етапи обробки та відповідає умовам договорів з клієнтами, включаючи приймання, укомплектування і випробування [18,с.131]. Деякі вироби, які отримуються разом з цільовою продукцією, також мають відповідати стандартам і технічним вимогам. Доставка готової продукції особистого виробництва підприємства здійснюється за її фактичною виробничою собівартістю, що відображається за дебетом рахунку 26 "Готова продукція", в кореспонденції з кредитом рахунку 23 "Виробництво".

Загальна економічна сутність готової продукції полягає у її важливості для функціонування підприємства як готового до реалізації продукту. Готова продукція визначається як результат виробничого процесу, який готовий для збуту та споживання. Вона є ключовим елементом в економічній діяльності підприємства, оскільки від її якості, обсягу та ціни залежить прибуток підприємства та його конкурентоспроможність на ринку.

Формування собівартості готової продукції є складним та багатоваріантним процесом, який включає в себе витрати на матеріали, працю та виробничі витрати. Розуміння та аналіз собівартості дозволяє підприємству ефективно керувати витратами, забезпечуючи оптимальний рівень ціни продажу та прибутковості.

Нормативно-правове регулювання обліку та аудиту готової продукції визначається законодавством країни та міжнародними стандартами. Воно має на меті забезпечити достовірність фінансової звітності та ефективний

контроль за фінансово-господарською діяльністю підприємства.

РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА ОБЛІКУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА ВИТРАТ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ЇЇ ЗБУТОМ У ТОВ "БАРВА-АГРО"

2.1. Організаційні особливості обліку готової продукції та її збуту на підприємстві

Облік готової продукції і організація продажів на підприємстві є дуже важливим фактором для забезпечення ефективного управління виробничим процесом і підтримки його конкурентоспроможності на неділю. Добре налагоджена система бухгалтерського обліку може точно контролювати кількість і якість продукції, оптимізувати витрати і своєчасно забезпечувати задоволеність клієнтів. Впровадження сучасних інформаційних технологій сприяє автоматизації процесу, підвищує його точність і ефективність.

Під організаційною структурою підприємства мається на увазі систематизована сукупність спеціалізованих функціональних служб та виробничих підрозділів, які співпрацюють у процесі підготовки, виробництва, ухвалення та реалізації управлінських рішень. Ця структура включає весь цикл управління: передачу інформації, перевірку достовірності та аналіз, ухвалення правильних управлінських рішень, в якому бере участь весь персонал підприємства. Ключовими аспектами структури управління є її складові елементи, взаємозв'язки, рівні та повноваження [20,с.55]. Елементи структури управління включають окремих працівників і служби, які виконують свої функціональні обов'язки. Відносини між цими елементами підтримуються завдяки зв'язкам, які можуть бути вертикальними або горизонтальними. Бухгалтерська служба є структурною одиницею підприємства, якій доручено функції щодо збору, аналізу та групування інформації в зведених бухгалтерських документах та ведення облікових записів. Розмір та характер діяльності підприємства впливають на організаційну структуру.

Бухгалтерська функція є найбільш систематизованою складовою інформаційного та аналітичного забезпечення управлінських процесів. Вона є головним джерелом обґрунтованої та структурованої економічної інформації щодо майнових активів, ресурсів, господарських операцій та фінансових результатів підприємства. Організація бухгалтерського обліку належним чином залежить від правильного складання структури бухгалтерської служби та відповідного персоналу. Бухгалтерська функція є окремою структурною одиницею будь-якого підприємства. У ТОВ "БАРВА-АГРО" представлена структура, яка зображено на схемі 2.1.

Рис. 2.1. Структура бухгалтерської служби ТОВ "БАРВА-АГРО"

Структура управління ТОВ "БАРВА-АГРО" є досить простою, що є типовим для малих підприємств. Усі працівники знаходяться під безпосереднім керівництвом генерального директора. Бухгалтерська служба ТОВ "БАРВА-АГРО" під керівництвом головного бухгалтера ведення бухгалтерського обліку фінансово- господарської діяльності підприємства.

Головному бухгалтеру покладено наступні обов'язки:

- організація та контроль фінансової діяльності ТОВ "БАРВА- АГРО", а також ведення бухгалтерського обліку;
- установлення та підтримання зв'язків з банками та фінансовими установами;

– підписання документів, пов'язаних з отриманням і видачею грошових коштів, товарів, матеріальних цінностей, розрахункових, фінансових та кредитних зобов'язань. У випадку відсутності підпису головного бухгалтера, такі документи та операції можуть бути визнані недійсними;

Підприємство веде бухгалтерський облік в українських гривнях і копійках, використовуючи відповідні реєстри для систематизації інформації, яка відображається на рахунках бухгалтерського обліку та у звітності. Всі операції фіксуються за допомогою первинних облікових документів, на підставі яких здійснюється облік.

Облікова політика підприємства визначається як сукупність методів та підходів до ведення бухгалтерського обліку, які включають первинне спостереження, вартісний вимір, поточне угруповання та підсумкове узагальнення фактів господарської діяльності [20]. Метою цієї політики є забезпечення об'єктивної інформації для споживачів щодо стану справ на підприємстві. Облікова політика повинна бути описана в звітності підприємства, щоб зовнішні користувачі могли розуміти, як формуються показники фінансової звітності та їх зміст.

Облікова політика ТОВ "БАРВА-АГРО" є ключовим документом, що визначає методику обліку на підприємстві. У цьому документі головний бухгалтер встановлює правила фіксації господарських операцій та процесу обробки документів, а також обирає програмне забезпечення для автоматизації бухгалтерського обліку, зокрема, "BAS Бухгалтерія". Облікова політика складається з трьох основних складових, що визначають організацію бухгалтерського обліку: організаційна, технічна (яка включає в себе форми ведення обліку) та методична.

Зміни в обліковій політиці ТОВ "БАРВА-АГРО" відбуваються у випадках, коли в діяльності підприємства з'являються нові аспекти, такі як нові види діяльності або продукти. Такі зміни можуть виникати також через зміни у законодавстві, вибір нових методів обліку або суттєві зміни у внутрішніх умовах підприємства.

На формування облікової політики підприємства впливає безліч факторів. По-перше, це вимоги законодавства, в тому числі Податкового кодексу країни, який регулює положення бухгалтерського обліку та основні правила і стандарти. Великі компанії, як правило, мають більш складну систему бухгалтерського обліку і вимагають більш детальної облікової політики порівняно з малими підприємствами, тому розмір і структура підприємства мають великий вплив. По-третє, вид діяльності підприємства також відіграє важливу роль, оскільки особливості галузі (виробництво, торгівля, послуги) впливають на вибір методів бухгалтерського обліку. По-четверте, фінансові та адміністративні потреби визначають вимоги внутрішніх користувачів до бухгалтерської інформації, що може зажадати особливого підходу до формування облікової політики. Коротко про це показано у рис. 2.2

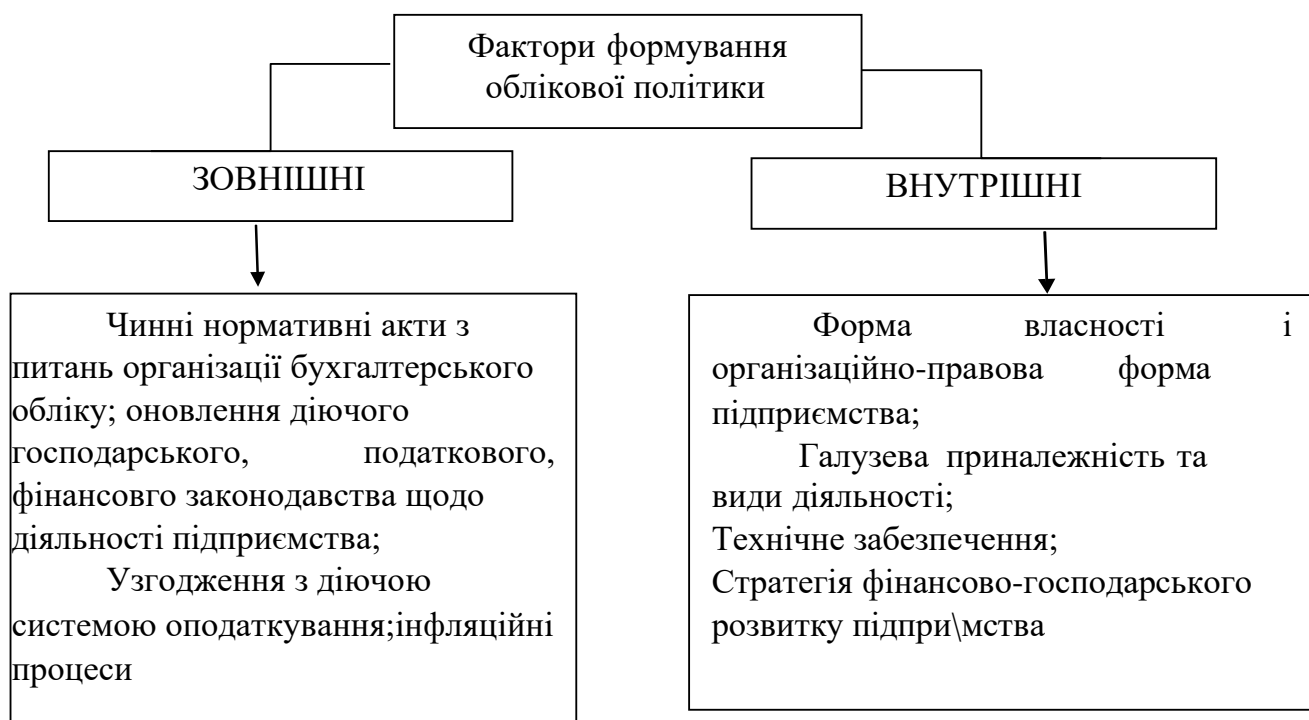

Рис. 2.2. Фактори формування облікової політики

ТОВ «БАРВА-АГРО»

Для забезпечення операцій, пов'язаних з грошовими коштами, використовуються рахунки бухгалтерського обліку, які визначені в Плані рахунків бухгалтерського обліку. Бухгалтерська служба ТОВ «БАРВА-АГРО» має

лінійну структуру, де всі співробітники підпорядковані директору, що має право приймати рішення з питань діяльності та персоналу підприємства. Облікова політика є внутрішнім документом підприємства, в якому фіксуються всі обрані ним методи та способи відображення операцій та форм первинних документів. У таблиці 2.1 коротко відображені документи та до них реєстри.

Таблиця 2.1

Первинні документи та реєстри обліку готової продукції

Операція	Первинні документи	Реєстри бухгалтерського обліку
Виробництво готової продукції	Акт приймання виконаних робіт Відомість розподілу витрат	Рахунок 23
Надходження готової продукції на склад	Накладна на внутрішнє переміщення матеріалів Акт приймання матеріалів	Рахунок 26
Відпуск готової продукції зі складу	Видаткова накладна Товарно-транспортна накладна	Рахунок 26 Рахунок 36
Інвентаризація готової продукції	Інвентаризаційний опис Інвентаризаційний акт	Рахунок 26
Виявлення нестачі або надлишків готової продукції	Акт приймання рішень щодо результатів інвентаризації	Рахунок 26 Рахунок 947
Вибуття готової продукції з інших причин	Акт про списання запасів	Рахунок 26 Інші рахунки бухгалтерського обліку (залежно від причини вибуття)

У цій таблиці представлені різні операції з готовою продукцією, супутні документи з кожної операції та облік. Операції включають виробництво, складські надходження, виписки зі складу, підрахунок запасів, виявлення нестачі чи надлишків, і навіть повернення продукції від клієнтів.. По кожній угоді зазначаються необхідні документи та рахунки. Це допомагає організувати роботу з готовою продукцією, забезпечує точність та прозорість обліку.

2.2. Методика здійснення обліку готової продукції та її збуту

Товариства мають забезпечувати виробництво готової продукції відповідно до укладених угод і стандартів щодо якості та кількості, які вказані у плані. Керівництво повинно вирішувати питання щодо збільшення обсягу, асортименту та якості продукції, аналізуючи потреби ринку:

Завдання з обліку готової продукції на ТОВ “БАРВА-АГРО” включає:

- послідовний контроль за процесами виробництва, обсягом та якістю продукції;
- швидке оформлення документів щодо відвантаження продукції;
- постійне перевірка виконання плану договорів за такими показниками, як обсяг та асортимент реалізованої продукції;
- достовірний облік результатів відпуску товарів;

Виконання цих завдань напряму залежить від ефективності роботи товариства, організації збуту та складського господарства, а також своєчасного документального оформлення усіх господарських операцій [38].

У процесі господарської діяльності товариства ТОВ “БАРВА-АГРО” готова продукція проходить кілька етапів циклу. Спочатку вона передається на склад з виробництва, де зберігається перед подальшою реалізацією як на місцевому ринку, так і за його межами. Відпуск товарів зі складу наступний етап, завершальний у цьому циклі, який відбувається для задоволення внутрішніх потреб підприємства.

Під час списання готової продукції на склад з виробництва, ТОВ “БАРВА-АГРО” використовує активний рахунок 23 "Виробництво", щоб відображати вартість виготовленої продукції. Стандарт бухгалтерського обліку 16 "Витрати" визначає два види собівартості кінцевої продукції: собівартість реалізованої продукції та виробнича собівартість продукції.

Собівартість реалізованої продукції включає в себе виробничу собівартість продукції, яка була реалізована протягом звітного періоду, а також нерозподілені постійні загальновиробничі витрати та понаднормативні витрати. Виробнича собівартість продукції включає прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати, а також постійні та змінні розподілені загальновиробничі витрати.

Собівартість продукції має прямий вплив на фінансовий результат підприємства до оподаткування, так як визначається у фінансовій звітності. Таким чином, собівартість продукції також впливає на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємства [56,с.67]. У Положенні (стандарті)

бухгалтерського обліку 16 "Витрати" наведені два види собівартості продукції - виробнича та собівартість реалізованої продукції.

При визначенні виробничої собівартості продукції важливо враховувати значення прямих витрат, які можна ефективно віднести до конкретного об'єкта цих витрат. Об'єктом витрат можуть бути продукція, роботи, послуги або сам вид діяльності підприємства. Перелік цих елементів потребує чіткого визначення, особливо з огляду на їх пов'язаність з виробництвом витрат.

Прямі матеріальні витрати, що входять до складу виробничої собівартості, охоплюють вартість сировини, основних матеріалів, напівфабрикатів та комплектуючих, які становлять основу виготовленої

продукції, а також допоміжних та інших матеріалів, що можна безпосередньо віднести до конкретного об'єкта витрат. Необхідно також враховувати зменшення вартості прямих матеріальних витрат на обробку зворотних відходів, що утворюються під час виробництва. Оцінка цих відходів проводиться відповідно до встановлених процедур, що описані в відповідних методичних рекомендаціях.

Важливо розуміти, що зворотні відходи виробництва є залишками матеріальних цінностей, що утворюються в процесі виготовлення продукції, але втрачають свої споживчі властивості. Однак їх реалізація або використання не передбачаються, і їх вартість включається до інших операційних витрат [52]. Прямі витрати на оплату праці складаються із заробітної плати та інших виплат. До прямих витрат належать витрати, пов'язані з оплатою праці робітників, які працюють на виробництві продукції, виконуючи конкретні роботи або надаючи послуги, що можуть бути безпосередньо пов'язані з певним об'єктом витрат.

Інші прямі витрати включають різноманітні виробничі витрати, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат. Серед них можна виділити відрахування на соціальні заходи, амортизацію, плату за оренду майнових і земельних ділянок, втрати від подій, які призвели до виникнення браку, а також змінні і постійні загальновиробничі витрати.

На рисунку 2.3 представлені основні складові собівартості, які

включають у себе прямі та інші прямі витрати, що відображаються в фінансових звітах підприємства.

Рис. 2.3. Складові собівартості готової та реалізованої продукції

Необхідно також враховувати, що виробнича собівартість виготовленої продукції зменшується на справедливу вартість супутніх товарів, які відпускаються покупцям. Крім того, вона зменшується на вартість останньої в процесі можливого використання такої продукції, що безпосередньо використовується в діяльності підприємства. Головною метою аудиту збуту продукції (інженерно-сервісного) є перевірка правильності:

- відображення фактичного доходу від реалізації робіт у розрахунках;
- відображення фактичної собівартості виробництва та реалізації цих продуктів (робіт, послуг);
- визначення суми податкових надходжень від реалізації готової продукції (робіт, послуг) та визнання суми податкових витрат для

підтвердження бази оподаткування податком на прибуток та податку на додану вартість.

Кореспонденція рахунків у бухгалтерському обліку підприємства полягає у правильному відображенні всіх господарських операцій на відповідних рахунках. Це забезпечує точність та достовірність фінансової звітності.

Рахунок 26 Готова продукція використовується для узагальнення інформації про наявність та рух готової продукції по підприємству. Дебет цього рахунку відображає:

- отримувати власноруч виготовлену готову продукцію за фактичною виробничою собівартістю або нормативною собівартістю (ціна продукції за нормативною собівартістю коригується на фактичну виробничу собівартість відповідно до вимог ст. 21 НП(С)БО 9;

- оприбуткування надлишку внаслідок інвентаризації
- переоцінка (в межах попередньої оцінки), готова продукція не може бути придбана у вигляді грошових коштів або інших активів як внесок у запаси.

Відповідно до статті 10 НП(С)БО 9 первісною вартістю виробничих запасів підприємства визнається його виробнича собівартість. Визначається згідно з НП(С)БО 16. Відповідно до ТУ НП(С)БО 16 п.11 виробнича собівартість виробу включає:

- прямі матеріальні витрати;
- прямі витрати на оплату праці;
- інші прямі витрати;
- змінні загальновиробничі витрати;
- постійно розподілені загальновиробничі витрати.

За кредитом рахунка 26 «Готова продукція» проводиться списання фактичної собівартості готової продукції при:

- продажі готову продукцію за готівку;
- обміні інших видів необоротних і оборотних активів у бартерному (торгівельному) бізнесі;

- безкоштовній передача (в рекламних чи благодійних цілях);
- списані у зв'язку з нестачею, розкраданням, особливими подіями тощо
- переведені на інший вид запасів (наприклад, випуск продукції як складової для виробництва іншої продукції);

Розглянемо основні типи господарських операцій та відповідні бухгалтерські проведення (кореспонденції рахунків) у таблиці 2.2.

Таблиця 2.2.

Кореспонденції рахунків

Операція	Дебет	Кредит	Опис
Закупівля сировини та матеріалів			
Закупівля за готівку	201	301	Оплата готівкою за сировину та матеріали
Закупівля на умовах відстроченого платежу	201	631	Оприбуткування сировини та матеріалів, заборгованість перед постачальником
Виробничі витрати			
Нарахування заробітної плати виробничому персоналу	23	661	Нарахування заробітної плати працівникам, зайнятим у виробництві
Списання матеріалів у виробництво	23	201	Використання сировини та матеріалів у виробництві
Випуск готової продукції			
Оприбуткування готової продукції на склад	26	23	Оприбуткування готової продукції на склад з виробництва
Продаж продукції			
Продаж за готівку	301	701	Отримання готівки за продаж продукції
Продаж на умовах відстроченого платежу	361	701	Формування дебіторської заборгованості за продаж продукції
Списання собівартості реалізованої продукції	901	26	Списання собівартості реалізованої продукції

У цілому, проведений аналіз дозволяє виявити тенденції у використанні земельних ресурсів у ТОВ «БАРВА-АГРО» протягом розглянутого періоду, що може бути корисним для подальшого стратегічного планування та управління підприємством.

2.3. Напрямки удосконалення обліку готової продукції та її збуту

Одне з головних завдань промислових підприємств полягає у виготовленні продукції високої якості для задоволення потреб суспільства. Перед проведенням аналізу, необхідно детально вивчити ринок, на якому планується постачати продукцію. Це означає визначення рівня попиту на різні види продукції, аналіз асортименту конкурентів і можливих аналогів, вивчення можливостей збільшення обсягів виробництва, джерел постачання сировини і каналів реалізації.

Основне завдання підприємств, особливо в умовах ринкової економіки, полягає в зростанні обсягів випуску готової продукції. Обсяг виробництва є ключовим показником, від якого відповідно розраховуються багато інших показників, необхідних для обліку, аналізу та планування [43]. Він визначає потребу в ресурсах, потребу в основних і оборотних засобах, а також дозволяє оцінити ефективність використання ресурсів через такі показники як фондвіддача, продуктивність праці, матеріаловіддача та інші. Тому постійний пошук резервів для збільшення обсягів виробництва є надзвичайно важливим для підвищення ефективності роботи підприємства.

Обсяги виготовленої продукції включають в себе вартість готової продукції, напівфабрикатів, промислових робіт і послуг, які призначені для подальшої реалізації відповідно до встановлених процедур звітування. Вимірювання обсягу продукції проводиться через використання різних одиниць виміру, таких як тонни, літри, штуки тощо, а також за допомогою вартісних і умовних показників. Найбільш точно обсяг продукції відображають натуральні показники.

Обсяг продукції є важливим вартісним показником, що використовується для оцінки роботи підприємства. Він дозволяє розрізнити товарний обсяг, валову продукцію, нормативно-чистий обсяг та обсяг

реалізації, що використовуються для оцінки ефективності використання ресурсів підприємства.

Аналіз вартісних показників випуску продукції зазвичай здійснюється шляхом порівняння різних показників в таблицях та графіках. (табл. 2.3.)

Таблиця 2.3

Аналіз випуску готових виробів

№п/п	Показники	2022 р.	План	Звіт	Виконання плану	Темпи росту порівняно з минулим роком	
						План	Звіт
1	Продукція реалізована	8360	8440	7986	94,6	101	95,5
2	Товарна продукція	8210	8310	8375	100,8	101,2	102
2.1	В т.ч. за ціною підприємства	8210	x	8300	101,1	x	101,1
3	Нормативна чиста продукція	3600	3883	4050	104,3	107,9	112,5
3.1	В тому числі прибуток	1110	1383	1439	104,1	124,8	129,9
3.2	ЗП з відрахуваннями на соціальне страхування	2410	2510	2611	104	104,2	108,4
4	Матеріальні витрати щодо виробництва готової продукції	4610	4444	4340	97,65	96,39	94,13

Аналіз цієї таблиці показує, що у ТОВ “БАРВА-АГРО” відбувся зріст за всіма основними показниками, крім обсягу реалізованої продукції. Це свідчить про загальний позитивний тренд у виробничій діяльності, оскільки є всі показники, які гарантують виконання державних замовлень та договорів з клієнтами.

Проте фактичне невиконання плану з реалізації продукції свідчить про проблеми з платоспроможністю саме у покупців товарів. Така різниця між відсотками виконання плану реалізації та товарної продукції вказує на збільшення залишків товарів і відображає негативний характер роботи підприємства через порушення ритму роботи та наявність організаційно-господарських недоліків.

Різниця у відсотках виконання плану з товарної продукції за фактичними цінами та за плановими цінами свідчить про зріст реалізації вигідних товарів або підвищення якості продукції [43]. Зменшення різниці між планами з нормативно-чистої та товарної продукції вказує на зниження працемісткості продукції, що може бути підтверджено зростанням заробітної плати та зменшенням матеріальних витрат. Наступним кроком у оцінці виконання плану з виробництва є аналіз його реалізації, яка відображається в оплаті за продукцію, що надійшла на розрахунковий рахунок.

Продукція, яку виготовляє підприємство, досягає споживачів лише після укомплектування та постачання на станцію відправлення. Тому момент випуску товару не може точно збігатися з моментом його відвантаження, а умови розрахунків визначаються моментом оплати. Ці процеси можуть призвести до формування складських залишків готової продукції, а також до залишків товарів, які були відвантажені, але ще не були оплачені покупцями.

Обсяг реалізованої продукції обчислюється за спеціальною формулою, яка враховує всі зазначені вище фактори та враховує часові затримки між різними етапами процесу постачання та оплати:

$$РП = ЗЛ1 + Вп - Вб - ЗЛ2, (2.1)$$

де $ЗЛ1$, $ЗЛ2$, – це решта готових виробів на складі (в дорозі) на початок і кінець періоду; $Вп$ – випуск товарів звітного періоду; $Вб$ – інші вибуття товарів.

Реалізація товарної продукції на ТОВ “БАРВА-АГРО” відповідає плану, який підприємство склало згідно укладених договорів. Це дозволяє вважати роботу підприємства успішною та добре сприйнятою суспільством і споживачами. Крім того, такий підхід дозволяє підвищити контроль за ритмічністю роботи, адже відвантажена продукція, яка не була оплачена у поточному місяці, виявляє потенційні відхилення від плану. Це сприяє швидшому обороту обігових засобів і може виявити резерви для подальшого збільшення обсягів реалізації продукції.

Основне завдання аналізу реалізації продукції полягає в перевірці обґрунтованості планового обсягу, оцінці виконання цього плану та виявленні

факторів, які можуть впливати на його виконання. Початковий етап аналізу передбачає перевірку відповідності плану укладеним договорам та вивчення зв'язку між планом, випуском та відвантаженням продукції. Крім того, велике значення має перевірка відповідності плану укладеним договорам, які є основою для співпраці між замовником та підприємством.

Щомісячна оцінка реалізації продукції проводиться шляхом порівняння фактичних показників з плановими, що здійснюється за допомогою методу співставлення. Цей процес включає аналіз даних за період з початку року для отримання наростаючих підсумків. У таблиці 2.2 наведено вплив деяких факторів на реалізацію продукції на основі планових показників і інформації з обліку.

Таблиці 2.4

Розрахунок впливу факторів на реалізацію готових виробів, тис.грн

№п/п	Показники	План	Звіт	Відхилення від плану	Вплив на продаж
1	Відпуск товарів	8394	8465	+66	+66
2	Решта нереалізованої продукції на початок 2021 року	420	431	+21	+21
3	Решта нереалізованої продукції на кінець 2021 року	386	853	-459	+459
4	Зміна решти нереалізованої продукції за рік	-21	+401	+422	-422
5	Реалізація продукції	8433	7975	-450	-450

Наступним етапом аналізу є дослідження виконання плану виробництва продукції за її асортиментом та структурою, а також виявлення впливу цього на процес реалізації. Згідно з даними таблиці, виконання плану випуску товарної продукції становить 100,8%, тоді як виконання плану за асортиментом по всьому підприємству складає 98,3%. Цей результат обумовлений тим, що деякі позиції, такі як набір реактивів для визначення вмісту гемоглобіну, ацетону ціногідриновим методом, запасних частин для капремонту та інші, не були вироблені відповідно до плану на підприємстві ТОВ "БАРВА-АГРО" .

Таблиця 2.5

Аналіз виконання плану за структурою

№п/п	Найменування продукції	Виробництво продукції		Фактичний випуск за плановою структурою, тис. грн.	Зарахування до виконання плану за структурою, тис. грн.
		План	Звіт		
1	Набір реагентів для підрахунку клітин у камері Горяєва-125	4055	4261	4128	4128
2	Набір реактивів для визначення вмісту гемоглобіну	3897	3861	3500	3861
3	Ацетон ціаногідриновим методом	217	158	320	158
4	Набір реагентів для формування ретикулоцитів	65	45	95	45
5	Ремонт обладнання	11	10	70	10
6	Інша продукція	55	30	252	30
Всього		8300	8365	8365	8232
Виконання плану у %		x	100,8	100,8	98,4

У реальній роботі підприємства виконання плану щодо виготовлення окремих видів продукції майже ніколи не збігається, що може призвести до порушення планової структури виробництва. Розрахунок і аналіз плану за структурою наведено в таблиці 2.6. За отриманими даними вказаний план було виконано на рівні 98,4%. Основні причини невиконання плану можна узагальнити наступним чином:

- недостатнє забезпечення робочою силою, основними фондами та матеріальними ресурсами, або неправильне їх використання в процесі виробництва товарів;
- невиконання плану щодо введення в експлуатацію основних фондів та потужностей;
- невиконання плану щодо підготовки та освоєння виробництва нових видів продукції;

- зміни в попиті та пропозиції на продукцію, яка виготовляється підприємством;

- низька якість виготовленої продукції;

- недоліки у внутрішньому плануванні та організації виробництва.

Для подальшого розкриття та аналізу цих причин слід використовувати фінансову звітність підприємства, а також дані статистичного, оперативного і бухгалтерського обліку. Одним з ключових показників якості продукції є наявність браку. На підприємствах розроблені інструкції щодо оформлення, обліку та списання браку, які враховують галузеві особливості технології виробництва та визначають номенклатуру видів, причини та винуватців браку [51].

Під час аналізу фактичних витрат і втрат від браку їх порівнюють з плановими і фактичними за останні періоди в абсолютних сумах і у відсотках до виробничої собівартості. Це дозволяє виявити тенденції зміни браку і визначити його вплив на обсяг випуску виробленої продукції. Для складання таблиці 2.4 використовуються дані з облікових реєстрів.

З аналізу таблиці з розрахунком і аналізом втрат від браку стає очевидним, що абсолютні витрати на брак та втрати від нього значно зросли порівняно з попереднім роком. Водночас, питома вага втрат від браку у виробничій собівартості товарної продукції також збільшилась. Ці показники негативно відображають роботу керівників ТОВ “БАРВА- АГРО” і його цеху. Для оцінки впливу втрат від браку на обсяг випуску продукції нам потрібно знайти питому вагу витрат на брак у виробничій собівартості товарної продукції, а потім помножити цей показник на фактичний обсяг випуску товарної продукції в порівнянних цінах.

При аналізі причин невиконання плану з якості продукції та виявленні браку в виробництві, важливо розглянути різноманітні фактори, які можуть впливати на цей процес. Серед таких причин можуть бути низька якість постачаємої сировини, недоліки устаткування, низький рівень кваліфікації працівників, помилки в технології виробництва та інші організаційні та

господарські чинники. Для подальшого вивчення цих причин і покращення якості виробів, корисно використовувати інформацію про брак, звіти контролю якості, а також звіти з гарантійного ремонту. Ретельний аналіз цих даних дозволить підприємству ідентифікувати проблемні моменти та розробити стратегії для підвищення якості виробів.

Таблиця 2.6

Аналіз втрат від браку

№ п/п	Показники	План	Звіт	Відхилення від плану
1	Собівартість забракованої продукції	60	82	+12
2	Витрати на виправлення	41	45	+4
2.1	Всього витрат на брак	90	120	+30
3	Вартість браку	15	17	+2
4	Суми, отримані з винуватців	5	8	+3
5	Суми, отримані з постачальників	7	17	+10
5.1	Всього утримань і повернень	25	39	+14
6	Втрати від браку	74	86	+12
7	Виробнича собівартість товарів	6320	6553	+233
8	Питома вага в собівартості продукції, % витрат на брак	1,42	1,83	+0,41
8.1	витрат від браку	1,17	1,31	+0,14

Бухгалтерський облік на підприємстві залежить від конкретних умов і характеру виробництва, тому індивідуальні особливості кожного випадку варто враховувати. Різноманітні технологічні прийоми можуть вимагати різних підходів до обліку витрат і визначення собівартості, що в свою чергу може покращити документацію та облік виробництва.

В економічних відносинах між підприємствами різної форми власності і організаційно-правовою формою господарювання ключову роль відіграє цикл операцій, пов'язаних з реалізацією та продажем готової продукції [56]. Цей

процес також передбачає управлінські рішення щодо продажу товарно-матеріальних цінностей та передачі права власності замовникам на відвантажену, відпущену і реалізовану продукцію. В такому контексті аналіз обліку готових виробів та їх реалізації стає ключовим у сучасних економічних умовах.

Завдяки застосуванню комп'ютерної техніки більшість виробничих підприємств відмовилися від узагальнюючих документів і перейшли до ведення обліку відпуску готової продукції, зокрема, через формування оборотно-сальдової відомості за рахунком 26. Однак такий підхід може виявитися недостатнім, тому ми вважаємо за доцільне складати реєстри документів з відпуску готової продукції на підставі первинних документів. Ці реєстри мають охоплювати всі напрямки реалізації, види продукції та кожного покупця або замовника. Щоденне заповнення таких реєстрів дозволить забезпечити оперативний контроль за реалізацією продукції та використанням цін в залежності від їх змін і

надходженням виручки. У світлі цього виникає потреба у відкритті двох додаткових субрахунків на промислових підприємствах, які будуть пов'язані з бухгалтерським рахунком 26 "Готова продукція":

- 261 "Готова продукція за обліковими цінами";
- 262 "Відхилення фактичної виробничої собівартості готової продукції від облікових цін".

Це виокремлення обґрунтовується можливістю аналітичного обліку готової продукції за обліковими цінами та відображенням прибуття та відвантаження готової продукції в синтетичному обліку за фактичною виробничою собівартістю. Згідно з М.С. Пушкарь, для усунення розбіжностей у процесі оцінки готової продукції потрібно встановити можливі відхилення між фактичною та умовною вартістю товарів відразу після складання калькуляції.

Рекомендується скласти виправні проводки, такі як:

- Дт 26 "Готова продукція";
- Кт 23 "Виробництво".

У випадку, коли фактична собівартість готової продукції перевищує умовну вартість, пропонується сторнувати запис, якщо фактична собівартість виявиться меншою від умовної вартості. При отриманні готової продукції на склад, цю операцію необхідно відобразити таким записом:

- Дт 261 "Готова продукція за обліковими цінами";
- Кт 23 "Виробництво".

У той же час, підприємство має відображати суму відхилень, оскільки вона виникає між фактичною виробничою собівартістю готових виробів та їх вартістю за обліковими цінами. У випадку, коли фактична собівартість готової продукції виявляється вищою, ніж її вартість за обліковими цінами, необхідно додатково сформулювати такий запис:

- Дт 261 "Готова продукція за обліковими цінами";
- Кт 262 "Відхилення фактичної виробничої собівартості готовою продукцією від облікових цін".

У випадку від'ємного значення відхилення, запис на рахунках обліку повинен бути зворотним:

- Дт 262 "Відхилення фактичної виробничої собівартості готової продукції від облікових цін";
- Кт 261 "Готова продукція за обліковими цінами".

Покращення обліку готових виробів та їх відпуску є неможливим без подальшого розмежування витрат на збут, пов'язаних з продажем наявної продукції споживачеві. Це охоплює усі необхідні умови, такі як упаковка, тара, вантажні роботи, складування, транспортування, а також маркетингові витрати, пов'язані з вивченням попиту, пошуком інформації про ринки збуту та розширенням частки ринку в просторах виробництва.

Ще одна пропозиція стосується застосування спеціальних форм безготівкових розрахунків із замовниками, які гарантують своєчасне надходження коштів за відпущену продукцію. За думкою А.П. Макаренка, найбільш зручними є попередня оплата за товари та акредитивні форми розрахунків. Для ТОВ "БАРВА-АГРО" ці форми є найбільш безпечними,

оскільки вони унеможливають виникнення безнадійної дебіторської заборгованості.

На підприємствах, зокрема тих, що мають значні обсяги виробництва та реалізації продукції, використання логістичних методів управління випуском та реалізацією продукції доцільне. Ці методи, спираючись на інформаційне забезпечення, включають у себе логістичний сервіс, що забезпечує найкращі результати в межах збутової діяльності.

Для інформаційного забезпечення маркетингових та логістичних процедур необхідне формування та передача в управління повної, своєчасної та достатньої інформації щодо кількісних та вартісних показників, таких як залишки готової продукції, вартість оплаченої та

неоплаченої продукції, а також інформація про сегменти ринків збуту та витрат. Яровенко Т. С. та Чернова А. І. зауважують, що необхідна інформація надходить через систему обліку, яка реєструє всі операції щодо руху готової продукції та її собівартості, а також залишки готової продукції за окремими групами та аналітичними позиціями. Облікова інформація містить значно більше даних, ніж ті, що використовуються у системі управління. Пропозиції щодо поліпшення обліку та їх вигода для підприємства подані у таблиці. 2.7.

Таблиця 2.7

**Пропозиції щодо удосконалення обліку готової продукції на
ТОВ«БАРВА-АГРО»**

Пропозиції щодо удосконалення	Користь для підприємства
Складання реєстрів документів з реалізації готової продукції	Допоможе здійснювати оперативний контроль за реалізацією готової продукції
Відкриття субрахунків 261 та 262	Дозволить позбутися Розбіжностей при здійсненні оцінки готової продукції

Розмежування витрат на збут та маркетингових витрат шляхом уточнення статей аналітичного обліку цих витрат в окремо розроблених регістрах	Оскільки маркетинг і збут не є тотожними поняттями, їх розмежування дозволить маркетингу вирішувати ринкові проблеми найбільш раціональним шляхом
Використання попередньої оплати та акредитивної форми розрахунків	Використання таких форм розрахунків є найбільш безпечним, адже вони унеможливають виникнення безнадійної дебіторської заборгованості
Використання логістичних способів і прийомів	Дає найкращі результати щодо управління випуском і збутом продукції, дозволить забезпечити адаптацію до ринкових умов

Можна зазначити, що на сьогоднішній день головна проблема полягає не у кількості та якості облікової інформації, а скоріше у тому, як ця інформація використовується для оцінки різних параметрів обліку, особливо щодо готової продукції та витрат на її збут. Використання цієї інформації для прийняття ефективних управлінських рішень та коригування виробничої діяльності залишається недостатнім. Тому кожному підприємству доцільно вивчити потреби управлінських підрозділів у інформації, формувати оперативні звіти та використовувати їх для оптимізації програми виробництва.

У даному розділі досліджено важливі аспекти організації обліку готової продукції, зокрема, впровадження сучасних інформаційних систем, створення відповідних підрозділів для забезпечення ефективного контролю за рухом готової продукції та її збутом на прикладі ТОВ «БАРВА-АГРО».

Проаналізовано методи і прийоми обліку готової продукції та витрат, пов'язаних з її збутом, на прикладі конкретного підприємства. Описано основні принципи та підходи до організації обліку, що сприяє покращенню контролю та ефективності управління. На основі проведених аналізів та досліджень запропоновано конкретні рекомендації щодо вдосконалення системи обліку готової продукції та витрат, пов'язаних з її збутом. Ці напрямки включають в себе впровадження новітніх технологій, оптимізацію процесів та підвищення

кваліфікації персоналу.

Удосконалення обліку готової продукції та її реалізації є постійним процесом, який потребує постійних зусиль та інвестицій. Однак результати цих зусиль призведуть до більш ефективного управління запасами, кращої аналітики продажів, зниження ризику та більшої прозорості для всіх зацікавлених сторін. Це, у свою чергу, призводить до кращого прийняття рішень, підвищення конкурентоспроможності та сталого зростання бізнесу.

Удосконалення обліку готової продукції та її реалізації є ключовим завданням будь-якого підприємства, оскільки забезпечує ефективне управління запасами знання кількості, категорії та розташування готової продукції на складі дозволяє оптимізувати закупівлю сировини та матеріалів та уникнути затоварення та браку продукції. Детальний облік продажів дозволяє проаналізувати попит на різні товари, динаміку цін, ефективність роботи торгового персоналу тощо. Це дає можливість приймати зважені рішення щодо розвитку виробництва. Зменшення ризику: правильний облік може запобігти крадіжкам, пошкодженню продуктів, дефіциту готівки тощо. Чіткий і зрозумілий облік готової продукції та її продажу дозволяє керівництву, інвесторам та іншим зацікавленим сторонам отримувати актуальну інформацію про стан бізнесу.

Для досягнення вищезазначених цілей рекомендуються впровадити автоматизовану систему бухгалтерського обліку: використання готового бухгалтерського програмного забезпечення дозволяє автоматизувати багато рутинних завдань, підвищити точність і швидкість обробки даних і отримати доступ до широких аналітичних можливостей. Раціональна організація зберігання готової продукції на складі, щоб забезпечити зберігання готової продукції, швидкий доступ і чітку бухгалтерію. Використання штрих-кодів на продуктах і складах може значно спростити та прискорити облікові процеси.

РОЗДІЛ 3. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ НАЯВНОСТІ ІРУХУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА ВИТРАТ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ЇЇ ЗБУТОМ У ТОВ "БАРВА-АГРО"

3.1. Організація проведення аудиту готової продукції та її збуту на підприємстві

Відповідно до Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність»: «суб'єкти аудиторської діяльності зобов'язані дотримуватися політики контролю щодо якості аудиторських перевірок» [20,с.46].

Згідно з дослідженнями Сопка В. В. щодо аудиту: «організація і методика аудиторських перевірок впливають на якість проведення аудиту. Організація такої аудиторської перевірки суб'єктами аудиторської діяльності має позитивний досвід в нашій країні, адже відповідає всім вимогам чинного законодавства та рекомендаціям міжнародних стандартів аудиту. Але попри це поки що не існує єдиної методики щодо проведення аудиторських перевірок окремих об'єктів бухгалтерського обліку та фінансової звітності» [57,с.327].

Подальшого розгляду та розробки гостро потребують робочі документи для подальшої аудиторської перевірки готової продукції. Таких документів у наукових публікаціях та матеріалах конференцій наведено недостатньо. Саме тому наявна майже повна відсутність єдиної систематизованої методології проведення аудиторської перевірки готових виробів.

Задля цілей бухгалтерського обліку готову продукцію відносять до складу запасів. Принципи щодо методології формування в обліку інформації про запаси та їх подальше розкриття у фінансовій звітності визначає НП(С)БО 9 «Запаси». Крім НП(С)БО 9 необхідно враховувати методологічні принципи відповідно до НП(С)БО 16 «Витрати», НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», МСБО 2 «Запаси».

Методика аудиту готової продукції повинна бути побудована таким чином, щоб вона відповідала вимогам законодавства України та політиці

бухгалтерського обліку. Організацію аудиторської перевірки у суб'єктів аудиторської діяльності розпочинають з укладання договору на проведення аудиту, в якому визначають мету і завдання такої перевірки. Відповідальних за аудиторську перевірку визначають організаційну і методологічну базу проведення перевірки для досягнення поставленої аудитором цілі і виконання завдань перевірки. Свідчення щодо підтвердження підвищення якості аудиту відбувається за рахунок правильно сформованої методики визначення основних компонентів організаційно методологічних аспектів аудиторських перевірок [50,с.58].

Перед початком аудиту клієнт зазвичай надсилає лист- розпорядження із запитом на перевірку, в якому зазначається мета аудиту та завдання, які потрібно вирішити під час процесу перевірки, а також обсяг необхідної перевірки.

Після аналізу рекомендацій аудиторська фірма приймає рішення щодо здійснення аудиту або відхилення пропозиції. Хоча деталі договору про аудит можуть варіюватися, деякі аспекти завжди мають бути включені (такі як тривалість і обсяг аудиту, суб'єкт аудиту, права та обов'язки). Основні відомості, які мають бути в договорі, включають вартість послуг, обов'язки аудитора та список матеріалів, необхідних для проведення аудиту[53,с.187].

Щоб впровадити метод аудиту доходів від реалізації продукції, аудиту собівартості і собівартості продукції, а також аудиту фінансових результатів виконати необхідні аудиторські процедури аудиторі аналізують системи внутрішнього контролю та бухгалтерського обліку.

Вони перевіряють, чи ведеться аналітичний облік доходів і витрат на достатньо детальному рівні, чи належним чином санкціоновано перевезення продукції, порівнюють дані аналітичного обліку з загальними реєстрами та головною книгою, та перевіряють облік виручки від реалізації продукції та витрат згідно з НП(С)БО 15 «Дохід» та НП(С)БО 16 «Витрати».

Для визначення правильності продажів і якості реалізованої продукції ефективним методом аудиторського контролю є проведення

контрольованого зважування та лабораторного аналізу кожної партії.

Сьогодні велике поширення має шахрайство, коли закупівельні організації свідомо занижують якість продукції з метою зниження цін, що призводить до збитків. Щоб запобігти цьому, необхідно проводити перехресну перевірку даних для переконання у відповідності відправленої та отриманої

продукції, що дозволяє виявити невідповідності та прийняти відповідні заходи. На ТОВ “БАРВА-АГРО” аудитор оцінює ризик внутрішнього контролю та свій власний ризик не виявити суттєвих помилок у звітності, визначає терміни проведення аудиторських тестів, координує роботу з помічниками та корпоративними співробітниками, і вирішує, чи залучати до роботи інших аудиторів.

Перед розробкою плану аудиту виробничої діяльності та визнання фінансових результатів рекомендується розробити загальний план аудиту, зосереджений на виробничій (технічній, сервісній) реалізації. Особливу увагу слід звернути на актуальність знижок і доплат для перевірки якості продукції, збитків від прострочення та виставлення рахунків клієнтам. Для гарантії виконання договірних зобов'язань необхідна оптимальна організація оперативного обліку та наявність примірників кожної договірної угоди з чіткими визначеннями.

Наступним етапом на проведення аудиторської перевірки вситуає складання загального плану щодо аудиту (довільної форми). Але виходячи з міжнародного досвіду та рекомендації міжнародних стандартів аудиту, такий план необхідно розробити таким чином, щоб він охоплював аудиторську перевірку, поділивши її при цьому на відповідні етапи. Українські аудитори та фахівці пропонують складання загального плану відповідно до аудиторських процедур, які в свою чергу складатимуть програму аудиту.

Ми вважаємо, що загальний план, який був складений за етапами без виділення аудиторських процедур, є найбільш коректним. Загальний план аудиту готових виробів повинен виділяти окремий етап перевірки – етап фізичної перевірки, тобто інвентаризація. В такому разі мета етапу фізичної

перевірки – це забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Загальні принципи та основні вказівки щодо аудиту продажів продуктів, інженерії та послуг полягають у наступному рис.(3.1)

Рис.3.1. Принципи та основні вказівки щодо аудиту продажів продуктів

Ми вважаємо, що загальний план, який був складений за етапами без виділення аудиторських процедур, є найбільш коректним. Загальний план аудиту готових виробів повинен виділяти окремий етап перевірки – етап фізичної перевірки, тобто інвентаризація. В такому разі мета етапу фізичної перевірки – це забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Аудитор не завжди може бути присутнім при проведенні підприємством інвентаризації, а тому головним завданням аудитора є точний аналіз документів за результатами вже проведених інвентаризацій. Фома робочого документу РД-

1-1 на ТОВ “БАРВА-АГРО” являє собою відомість перевірки документів щодо руху готової продукції (таблиця 3.1):

Таблиця 3.1

Форма робочого документа РД-1-1

Дата проведення інвентаризації	Фактична наявність відповідно до інвентаризаційного опису	За даними бухгалтерського обліку	Відхилення
30.09.2020 р.	1 000 210,11	1 000 210,11	Немає
30.09.2021 р.	1 224 2546,02	1 224 2546,02	Немає
28.09.2022 р.	1 430 532,04	1 430 532,04	Немає
30.09.2023 р.	1 250 368,78	1 250 368,78	Немає

Інвентаризація товарів на складі на ТОВ “БАРВА-АГРО” передбачає собою виявлення фактичної наявності товарів, недостачі і надлишків. Така інвентаризація допомагає уникнути пересортиці, визначити кондицію та умови зберігання товарів, також виявити факти розкрадань (табл. 3.2).

Метою аудиторських процедур на такому етапі, як проведення фізичної перевірки, виступає встановлення достовірності даних бухгалтерського обліку та фактичної наявності готових виробів.

Аудиторськими доказами при цьому виступають такі документи, як:

- наказ про облікову політику;
- протокол засідання інвентаризаційної комісії з підведенням підсумків інвентаризації;
- інвентаризаційний опис;
- довідки бухгалтерії про усунення виявлених порушень розбіжностей;
- наказ про проведення інвентаризації;
- акт інвентаризації;
- порівняльна відомість;
- відомість результатів інвентаризації.

Таблиця 3.2

Інвентаризація товарів на складі

№ п/п	Товар	Кількість	Кількість за обліком	Од.	Ціна	Сума	Сума за обліком
1	Кукурудза	8	8	тонн	60,82	486,52	486,52
2	Ячмінь	1790	1790	тонн	2,00	3579,28	3579,28
3	Пшениця	25	25	тонн	19,92	497,90	497,90
4	Соя	257	257	тонн	5,21	1339,20	1339,20
5	Цукрова	3	3	тонн	112,79	338,38	338,38
6	Льон	3	3	тонн	15,06	45,17	45,17
7	Ріпак	119	119	тонн	566,41	566,41	566,41
8	Соняшник	428	428	тонн	4,76	4214,83	4214,83
9	Імбир	200	200	тонн	8,69	5737,99	5737,99
10	Капуста	44	44	тонн	20,59	905,99	905,99
11	Морква	411	411	тонн	17,10	7029,49	7029,49
12	Буряк	224	224	тонн	11,73	2627,74	2627,74
13	Картопля	993	993	тонн	4,99	4952,52	4952,52
14	Часник	65	65	кг	6,40	415,69	415,69
15	Базилік	472	472	кг	21,55	10172,4	10172,4
16	Тим'ян	712	712	кг	12,69	9033,99	9033,99
17	Розмарин	1	1	кг	28,43	28,43	28,43
18	Петрушка	250	250	кг	6,57	1642,93	1642,93
19	Базилік	13	13	кг	34,18	444,29	444,29
20	Салат	4	4	кг	366,14	1464,57	1464,57
14	Часник	65	65	кг	6,40	415,69	415,69
15	Базилік	472	472	кг	21,55	10172,4	10172,4
16	Тим'ян	712	712	кг	12,69	9033,99	9033,99
17	Розмарин	1	1	кг	28,43	28,43	28,43
18	Петрушка	250	250	кг	6,57	1642,93	1642,93
19	Базилік	13	13	кг	34,18	444,29	444,29

В подальшій роботі аудитор оформлює аналіз інвентаризаційних документів та результати аналізу за допомогою робочого документу, форм якого має довільний характер. Слід зазначити, що попри на довільну форму, такий документ має підтверджувати якість проведення етапу фізичної перевірки. При аудиті готової продукції доцільним буде використання вибіркового методичного прийому організації аудиту, що може значно скоротити матеріальні та трудові затрати. Задля зменшення ризику не виявлення аудитором

проводять перевірку системи внутрішнього контролю обліку, використовуючи для цього спеціальні тести внутрішнього контролю.

Виходячи із результатів оцінки, аудитор в письмовій формі висловлює висновки про рівень довіри щодо системи внутрішнього контролю; досліджує обсяги аудиторської перевірки, складає та формує програму аудиту готової продукції, обирає спосіб організації аудиту. Способами аудиту є наступні: комбінований, вибірковий, суцільний, аналітичний.

При узагальненні результатів аудиту ефективності в річному звіті вносяться наступні коригування:

– у фінансовому звіті №3 «Звіт про рух грошових коштів (прямий метод)» коригується сума за рядком 3000 «Дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) в операційній діяльності»;

– у фінансовому звіті №2 «Звіт про фінансові результати» коригуються суми за рядками: 2000 «Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, інженерінгу, послуг)» та 2050 «Собівартість проданих товарів (товарів, інженерінгу, послуг).

Отже, щодо запропонованих аспектів організаційного і методичного забезпечення аудиту готових виробів, в них включається:

– загальна схема організації аудиторської перевірки;
– тест щодо оцінки системи внутрішнього контролю;
– програма аудиту готових виробів, яка може бути використана для зовнішнього та внутрішнього аудиту;

– робочі документи щодо проведення аудиторських процедур та сформовані методичні прийоми з приводу перебігу аудиторської перевірки.

Запропоновані вище піходи щодо методології в рамках проведення аудиту готової продукції дозволяють виявляти помилки та неточності в процес організації бухгалтерського обліку готових виробів та висловлювати аудитором незалежної думки щодо повноти і достовірності відображення інформації в регістрах фінансової звітності і бухгалтерського обліку.

3.2 Методика здійснення аудиту готової продукції та її збуту

Управління підприємством має за мету досягнення максимального економічного ефекту, сталого розвитку і зміцнення своєї позиції на ринку. Протягом тривалого періоду в Україні економічна криза стала викликом, оскільки вона збільшила ймовірність порушень у бізнес-процесах, включаючи шахрайство та фінансові махінації. Для забезпечення стійкості підприємства на ринку у таких умовах необхідно мінімізувати фінансові втрат.

Прийняття оптимальних рішень в умовах мінливого ринкового середовища передбачає аналіз значного обсягу даних, які потрібно зібрати та обробити для отримання надійної інформації. Створення якісної інформаційної бази, зокрема щодо внутрішніх процесів підприємства, є ключовим фактором для досягнення успіху [28,с.140].

Аудит системи управління готовою продукцією та її збутом спрямований на оцінку продуктивності та ефективності господарської системи. Це важлива процедура, оскільки оцінити ефективність окремих заходів та операцій складніше, ніж перевірити їх відповідність законодавству. Однією з ключових проблем аудиту управління готовою продукцією є визначення критеріїв ефективності, що вимагає індивідуального підходу для кожної галузі та підприємства. Важливо зазначити, що методи аудиту можна розділити на дві основні групи: фактична перевірка та документальна перевірка.

До методів фактичної перевірки, які доступні аудиторам і дозволяють їм самостійно визначати форми і методи перевірки, належать:

- огляд;
- обстеження;
- інвентаризація;
- контрольний запуск сировини і матеріалів у виробництво;
- лабораторний аналіз якості готової продукції;
- експертна оцінка;

- опитування ;
- перевірка обсягів виконаних робіт;

Також аудитору важливо дослідити контрольні процедури, такі як:

- наявність внутрішніх інструкцій;
- посібників та їхня реальна практична застосовність;
- розподіл обов'язків ;
- методи складання документації щодо готової продукції;
- схеми документообігу тощо;

Під час проведення аудиторської перевірки встановлюється, чи дотримуються на підприємстві вимоги НП(С)БО 9 щодо визначення вартості матеріальних запасів і яка методика використовується для їх оцінки при надходженні. Джерелами для перевірки руху та наявності матеріальних цінностей є реєстри синтетичного і аналітичного обліку, звіти матеріально-відповідальних осіб разом із прикріпленими документами тощо.

При аудиторському дослідженні аудитор аналізує документи, які дозволяють відтворити послідовність господарських фактів від випуску готової продукції до її зберігання. Дослідження включає не лише аналіз бухгалтерських документів, але й дослідження оперативного обліку, інформації з діловодства, висновків спеціалістів тощо.

Розглянутий процес аудиту сільськогосподарських підприємств включає детальний аналіз фінансових операцій та операційних процесів. Основні міркування включають оцінку фінансової звітності, перевірку дотримання законів, виявлення можливих ризиків і протиріч, перевірку ефективності внутрішнього контролю. Важливим етапом для розуміння процесу та виявлення потенційних проблем є також спілкування з керівництвом компанії та її працівниками.

Щоб перевірити правильність і повноту відображення в обліку і звітності продукції, робіт та послуг, аудитор використовує наступні процедури:

- перевірка відповідності фактичної оцінки готової продукції, робіт чи послуг методу оцінки, встановленому обліковою політикою організації;

- перевірка відповідності оцінки відвантаженої продукції, наданих робіт чи послуг методу оцінки, встановленому обліковою політикою організації;
- перевірка правильності відображення в обліку продукції з давальницької сировини та інших облікових аспектів;

Розглянемо аналітичні процедури як методи, які включають аналіз важливих фінансових показників та тенденцій, а також вивчення відхилень та взаємозв'язків, які можуть протирічити іншій відповідній інформації чи відхилятися від прогнозованих сум;

Основні прийоми аналітичних процедур включають:

- процентні порівняння: аналіз фінансових показників в процентному відношенні до зростання або зменшення показників відносно попередніх періодів;
- коефіцієнтний аналіз фінансового стану підприємства: обчислення та аналіз різних коефіцієнтів фінансової стабільності та ефективності підприємства;
- балансовий метод: включає такі етапи як порівняння фактичних показників з плановими, порівняння з галузевими середніми даними, аналіз відносних коефіцієнтів, порівняння фактичних показників з не бухгалтерськими даними, та аналіз змін протягом часу.

При проведенні аудиту готової продукції та витрат на її реалізацію, найбільш оптимальним вважається використання вибіркового методу. Цей підхід передбачає перевірку лише тих аспектів господарської діяльності, що стосуються готової продукції та витрат на її збут. Крім того, використання комп'ютерних технологій для проведення аудиту дозволить ефективно здійснювати аудиторські процедури та оперативно отримувати необхідну інформацію.

З метою вдосконалення методології аудиту готової продукції та витрат на її збут, рекомендується звернути більше уваги на нормативну базу вітчизняного аудиту. В умовах економічної кризи доцільно розглядати її як зовнішню та внутрішню для більш ефективного контролю. Аудиторські звіти можна

класифікувати за кількома факторами, включаючи обсяг проведених аудитів, складність фінансових операцій компанії та ризики, пов'язані з її діяльністю. Вони також можуть бути розділені залежно від розміру виявленого порушення або дефекту, фінансової звітності та важливості виявленого дефекту для користувачів. Іншим важливим фактором є ступінь достовірності доказів, зібраних під час аудиту, і те, як вони впливають на результати аудитора. Отже, класифікація аудиторських звітів допомагає забезпечити чіткість та ясність щодо фінансового стану та діяльності компанії, що перевіряється. Після аналізу наявних класифікацій ми пропонуємо свою власну класифікацію аудиторських висновків, яку відображено на рис. 3.2.

Під час аудиту обліку готової продукції, її відвантаження і реалізації на ТОВ “БАРВА-АГРО”, першочергово перевірялася правильність та повнота відображення в обліку вартості готової продукції (робіт чи послуг). Для цього аудитор аналізував первинні документи і звіти щодо випуску і здачі продукції, а також проводив аналітичний облік на складах. У разі виявлення недоліків, як завищення, так і заниження вартості продукції, аудитор фіксував їх у спеціальному акті.

На практиці іноді трапляються випадки включення до обсягу продукції, яка фактично не була виготовлена. У таких випадках аудитор перевіряв не лише первинні документи, а й їхню юридичну легітимність. Також здійснювалась перевірка виконання договірних умов постачання готової продукції, і у разі відхилень аудитор встановлював причини недопоставки.

Фактичний обсяг відвантаженої продукції покупцям на ТОВ “БАРВА-АГРО” перевірявся аудитором за даними журналу-ордера №6. Аудитор також аналізував правильність відображення даних первинних документів у цьому журналі, перевіряючи всі суми, включені у журнал- ордер. У разі виявлення будь-яких невідповідностей, аудитор з'ясовував їх причини і відображав це в акті.

Правильність застосування цін перевіряється шляхом аналізу рахунків постачальників, накладних і платіжних документів, які стосуються відвантаження

продукції (товарів, робіт і послуг). Під час цієї перевірки аудитор визначає, чи не було випадків завищення або заниження цін, а також чи не було надмірних торгових націнок.

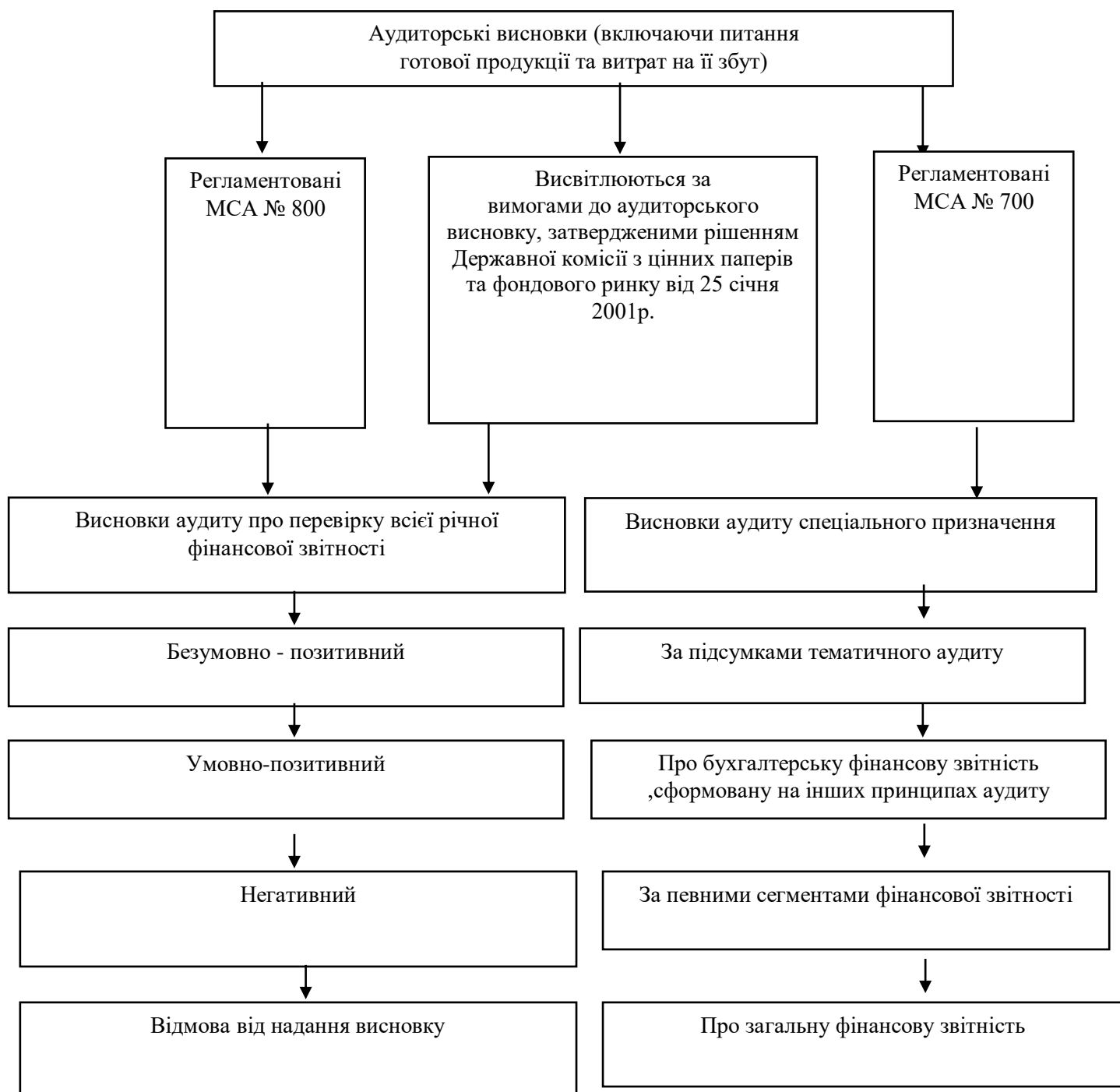

Рис.3.2. Класифікація аудиторських висновків

Для забезпечення правильності встановлення цін на товари та готову продукцію, може бути доцільним, щоб аудитор особисто переконався в цьому

при відвідуванні місць продажу. Будь-які виявлені порушення застосування цін або тарифів фіксуються аудитором у спеціальному акті перевірки. Під час перевірки ТОВ “БАРВА-АГРО” аудитор контролює правильність оформлення касових звітів та повноту відображення реалізованих товарів. Це досягається переглядом даних звіту і відбитків касового апарата, а також раптовою перевіркою на місці продажу.

Аудитор також перевіряє правильність і своєчасність складання рахунків платіжних доручень-вимог за відвантажену продукцію. Особлива увага при цьому приділяється правильності оформлення платіжних документів і вчасного надходження коштів на розрахунковий рахунок. При аудиті ТОВ “БАРВА-АГРО”, який провадить торгівлю на готівку, аудитор особливу увагу звертає на складання товарного звіту, до якого додаються копії касових чеків. Порівнюючи суми в обсягу реалізації з копіями чеків, аудитор аналізує відповідність між товарними надходженнями та реалізацією і оцінює обґрунтованість цін на товари. Також аудитор перевіряє відповідність аналітичного обліку товарів їхньому синтетичному відображенню в бухгалтерському обліку.

Особливу увагу приділяють списанню готової продукції на ТОВ “БАРВА-АГРО”. Аудитор визначає правомірність списання і відображення результатів на бухгалтерських рахунках. Також аудитор контролює правомірність списання невиробничих витрат на собівартість реалізованої готової продукції (робіт, послуг).

Під час аудиту на ТОВ “БАРВА-АГРО”, аудитор аналізує правильність визначення результатів від реалізації готової продукції по кожній номенклатурі і їхнє відображення в бухгалтерському обліку та звітній документації. При здійсненні аудиту безпосередньо витрат на збут передбачена перевірка низки елементів діяльності підприємства.

Проаналізувавши готову продукцію і методику аудиту її реалізації, можна зробити деякі висновки. По-перше, ефективний аудит вимагає глибокого розуміння всіх аспектів виробництва та маркетингу, включаючи контроль якості, логістику та фінансові операції. Щоб забезпечити об'єктивність та

точність результатів аудиту, аудитори повинні дотримуватися встановлених стандартів та методологій та гнучко вирішувати нові проблеми.

Другим важливим аспектом є постійне оновлення та адаптація методології аудиту до змін у сфері виробництва та продажів. Швидкі технологічні та недільні зміни вимагають від аудиторів постійного вдосконалення своїх підходів та інструментів для ефективного аналізу діяльності компанії. Такий підхід сприяє довірі зацікавлених сторін до фінансової звітності та корпоративного управління, забезпечуючи високу якість аудиторської діяльності та надійність отриманих результатів.

3.3. Напрями удосконалення аудиту готової продукції та її збуту

Діяльність будь-якої організації базується на виконанні різноманітних процесів. Тому для забезпечення якісного проведення аудиту важливо, щоб аудитори користувалися сучасними комп'ютерними програмами для опису проваджених ними бізнес-подій. Роль комп'ютерної техніки виявляється на різних етапах аудиторського процесу. Згідно з рисунком 3.1, на початковому етапі, під час знайомства з діяльністю клієнта та планування роботи, аудиторам було б доцільно використовувати комп'ютерні технології не лише для друкування документів, а й для здійснення різних розрахунків, оцінки ефективності внутрішнього контролю та проведення аналітичних процедур.

Використання сучасних інформаційних технологій у процесі діяльності дозволяє значно підвищити ефективність і точність усіх бізнес-подій, включаючи аудиторські організації. Однією з найважливіших можливостей розвитку цих процесів є своєчасне виявлення та усунення вузьких місць.

Вузьке місце в контексті процесів є тим елементом, чия продуктивність не відповідає вимогам за часом виконання, ходом процесу, можливими витратами, кількістю дефектів та загальними вимогами ланцюга людей. Під системою процесів підприємства розуміється сукупність його безпосередніх операцій. Цю діяльність можна розглядати як сукупність різноманітних організаційних та взаємозалежних процесів, що дає більш чітке

уявлення про те, які події та процеси відбуваються в організації і як вони пов'язані між собою.

Рис.3.5. Використання комп'ютерної техніки в аудиторській діяльності

Правильне впорядкування системи дозволить аудиторській фірмі:

- оптимізувати свою діяльність шляхом вдосконалення бізнес- моделі;
- забезпечити ефективну і сприятливу взаємодію між аудиторами;
- регламентувати і стандартизувати власну діяльність у формі бізнес- процесів;
- створити єдину, вірну і точну базу знань щодо аудиту готової продукції.

Аналізуючи аудит готової продукції як бізнес-процес, можна структурувати та накопичувати знання, що є важливим для їхнього

тиражування. Це особливо важливо в економічній еволюції корпорації, коли власники аудиторських фірм розглядають розширення бізнесу та створення нових підрозділів.

Існуюча система управління, що включає керівника та діючого за загальноприйнятими принципами, розглядається як бізнес-процес. Інформація про управління надходить на вході цього процесу, а звітна інформація надсилається вищому керівництву після закінчення періоду звітності. Для оптимального здійснення процесу необхідна належна ресурсна база: персонал корпорації, комп'ютерні програми та відповідна інфраструктура.

Використання стандартів IDEF при розробленні методики опису та автоматизації бізнес-процесів дозволить стандартизувати та уніфікувати графічний опис цих процесів, представляючи їх взаємодію в динаміці. Це сприятиме уникненню дублювання функцій та забезпечить створення високоякісної програми аудиту готової продукції.

Результатом застосування стандарту IDEF є розробка корисного для аудиторів бізнес-явища "Проведення аудиту готової продукції". Це дозволить аудиторам:

- ефективно використовувати час та уникати помилок у кожному етапі аналізу.
- уточнити та стандартизувати методику виконання завдань для персоналу.
- підготуватися до впровадження інформаційних технологій.
- підвищити рівень керованості аудиторської організації.
- покращити співпрацю між аудиторами.
- підвищити якість аудиту.

Опис бізнес-процесів дозволяє формулювати та реалізовувати правила виконання операцій та їх взаємозв'язок, що спрощує та унормовує процеси, зменшуючи можливість помилок. Такий підхід дозволяє зосередитися на безпосередніх обов'язках персоналу. Інформація про виконання завдань у межах бізнес-процесів може служити основою для виявлення та усунення

"вузьких місць" та ефективного використання ресурсів.

Технології автоматичного відстеження та відстеження можуть значно покращити процес аудиту готової продукції та продажів. Автоматизація робить збір, аналіз і звітність даних більш оптимізованими, а також підвищує ефективність і точність аудиторських додатків. Завдяки програмному рішенню, яке може відстежувати операції з продажу, рівні запасів та інформацію про ціни в режимі реального часу, аудитори отримують доступ до останніх даних, необхідних для ретельної перевірки.

Автоматизована система також допомагає виявити невідповідності або порушення в записах продажів, надаючи аудиторам можливість швидко вирішувати потенційні проблеми. Крім того, технології аналізу даних, які дають уявлення про тенденції продажів, поведінку клієнтів і продуктивність продукту, можуть дати додаткову інформацію про процедури аудиту.

Об'єднання фахівців з різних відділів, включаючи фінанси, операції, продажі і контроль якості, в міжфункціональні команди може стати ще одним цінним інструментом для поліпшення контролю готової продукції і продажів. Такий підхід дозволяє керівникам отримати повне уявлення про процеси, пов'язані з виробництвом, продажем і розповсюдженням продукції, завдяки різноманітності знань і досвіду, які приносять члени команди.

Переваги міжфункціональних команд. Різні точки зору та досвід дозволяють нам детальніше розглянути внутрішній контроль, заходи щодо дотримання норм та методи управління ризиками. Спільні зусилля можуть допомогти визначити сфери, які потребують вдосконалення. Сприятливі поліпшенню комунікації та співпраці декомунізації між відділами. Спільні аудити сприяють розвитку культури відкритості та відповідальності всередині організації.

Для подальшого вдосконалення аудиту готової продукції та аудиту продажів важливо проводити регулярне навчання та вдосконалювати навички аудиту. Постійне навчання та підвищення кваліфікації є ключовими для того, щоб аудитори були в курсі найкращих галузевих практик, нормативних вимог і

методологій аудиту.

Інвестуючи в професійний розвиток аудиторів, організації можуть зміцнити свої аудиторські можливості, підвищити якість процесу аудиту та, зрештою, підвищити точність і надійність результатів аудиту. Програми навчання також допомагають розвивати культуру та вдосконалення в групах аудиторів, сприяючи їхньому постійному зростанню та розвитку. Це включає посилення контролю процесів виробництва та збуту для забезпечення дотримання стандартів якості та ефективності. Крім того, ключовим напрямком є постійний професійний розвиток аудиторської групи, вивчення та використання нових інструментів і технологій для підвищення якості та об'єктивності процесу аудиту. Професійний аналіз та оцінка галузевих експертів покращує продажі кінцевого продукту.

ВИСНОВКИ

Готова продукція є активом, що не залежить від своєї форми існування і вже пройшла виробництво, відповідно до технічних та ринкових вимог. Мета аудиту готової продукції полягає у перевірці законності, достовірності та доцільності проведених операцій з нею, а також коректності їх відображення в обліку та звітності.

Усі види діяльності, що здійснюються в Україні, повинні відповідати нормативам і законам. Організація обліку виробництва і аудиту належно перевіряються відповідно до національних стандартів, таких як НП(С)БО 9 та НП(С)БО 16, а також законодавства України.

У ТОВ "БАРВА-АГРО" бухгалтерський облік готової продукції здійснюється за допомогою програми BAS Бухгалтерія відповідно до вимог законодавства. Під час розкриття організації обліку готової продукції на підприємстві велика увага приділяється первинним документам, які супроводжують приймання готових виробів на склад і їх відпуск до лабораторій.

Аудит готової продукції на підприємстві є важливою частиною фінансового контролю, оскільки він не лише підтверджує достовірність фінансової звітності, а й сприяє розробці стратегічних програм розвитку бізнесу та прогнозуванню фінансової діяльності.

З метою поліпшення обліку та аудиту готової продукції ТОВ "БАРВА-АГРО" рекомендується ряд нововведень. Перше це ідентифікація проблемних аспектів у відображенні інформації у товарно-транспортних накладних та їх уточнення шляхом впровадження графіків, спрямованих на керування рухом готової продукції. Пропонується використовувати

«Графік відвантаження замовлених обсягів продукції» за конкретними партіями. Для покращення контролю за рухом готової продукції рекомендується класифікувати її не лише за видами, але й за технічними характеристиками. Введення підприємством субрахунків в аналітичний

облік за технічними особливостями готової продукції спростить облік і уникне необхідності додаткових розрахунків та коригувань.

Автоматизація обліку готової продукції дозволить зменшити обсяги ручних операцій, підвищить оперативність облікових даних та розширить аналітичні можливості. Рекомендується впровадити програму BAS Бухгалтерія: Бухгалтерія версія 8.3 з конфігурацією "BAS Бухгалтерія: Документообіг", що поліпшить точність та ефективність обліку готової продукції.

Проведення внутрішньої аудиторської перевірки процесу аудиту готової продукції відповідно до міжнародних стандартів. Аналітичне дослідження включає оцінку поточного стану підприємства, виявлення відхилень від плану та виявлення причин, що призвели до цих відхилень та можливих втрат ліквідності. Також важливо організувати проведення складання реєстрів документів з реалізації готової продукції на основі первинних документів. Реєстри формуються за напрямками реалізації, видами продукції, клієнтами та замовниками. Щоденне заповнення цих реєстрів дозволяє здійснювати ефективний контроль за процесом реалізації продукції. Для цього пропонується відкрити два субрахунки на рахунку 26 "Готова продукція": 261 "Готова продукція за обліковими цінами" і 262 "Відхилення фактичної виробничої собівартості готової продукції від облікових цін".

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Базилевич В. Д. Економічна теорія: Політекономія: підручник. К.: Знання, 2015. С.382-386.;
2. Бутинець Ф. Ф. Економічний аналіз: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів за ред. проф. Ф.Ф. Бутинця. Житомир: ПП Рута, 2015. - 680 с.;
3. Бутинець Ф. Ф., Організація бухгалтерського обліку Ф.Ф. Бутинець, О.В. Олійник, М.М. Шигун, С.М. Шулепова. Житомир: ПП «РУТА», 2018. 576с.;
4. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський фінансовий облік: підруч. для студ. вищих навчальних закладів Ф. Ф. Бутинець. Житомир: Рута, 2016. С. 832.;
5. Вігуржинська С. Ю. Економіка підприємства. - Одеса, 2014. - 256 с.;
6. Вороніна В. Л. Особливості документального відображення руху готової продукції: кримський економічний вісник В.Л. Вороніна, В.В. Черниш, 2015. – Частина І. – 277 с.;
7. Г. О. Крамаренко Фінансовий менеджмент: підручник Крамаренко Г. О., Чорна О. Є. - К.: Центр навчальної літератури, 2016. - 520с.;
8. Гавриленко В. А. Удосконалення обліку незавершеного виробництва В.А. Гавриленко, Є.Г. Черникова Вісник соціально-економічних досліджень. – 2015. – № 41 (2). – С. 30-37.;
9. Гетьман О. О. Шаповал В. М. Економіка підприємства. К.: Центр учбової літератури, 2015. - 488 с.;
10. Глібко В. М. Судова бухгалтерія: підруч. В.М. Глібко, О.П. Буцан. К.: «Юрінком Інтер», 2016. – С. 224.;
11. Голов С. Ф., Бухгалтерський облік за міжнародними стандартами С.Ф. Голов, В.М. Костюченко. – К.: Лібра, 2015. – 840с.;

12. Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» редакція від 01.08.2021 р. № 2258-VIII Відомості Верховної Ради України. – 2018. - № 9. – Ст. 50;
13. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV Відомості Верховної Ради України. – 1999. - № 40. – Ст. 365;
14. Злупко С. М. Історія економічної теорії: підручник. 2-ге вид., випр. і доп. К.: Знання, 2015. - 719 с.;
15. Іванілов О. С. Економіка підприємства: підруч. для студ. вищ. навч. закл. К.: Центр учбової літератури, 2016. 728 с.;
16. Каменська Т. О. Облік та внутрішній аудит витрат олійно-жирового виробництва. - К., 2015. - 232 с.;
17. Кисіль Н. М. Методологічні аспекти обліку готової продукції на підприємствах лісової галузі: збірник наукових праць Н.М. Кисіль, Н.І. Колінько. – 2015. – Вип. 14.1. – С. 145-150.;
18. Кравченко С. Г. Місце готової продукції в обліку С.Г. Кравченко Збірник матеріалів V Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Облік, аудит, оподаткування та звітність у системі забезпечення економічної стійкості підприємств», (м. Дніпро, 13-14 травня 2021 р.). – Дніпро: Дніпровський державний аграрно-економічний університет, 2021. – С. 30-33;
19. Кравченко С. Г. Особливості аналізу обсягу виробництва та реалізації готової продукції С.Г. Кравченко Збірник матеріалів XII 2 том науково-практичної конференції «Забезпечення сталого розвитку аграрного сектору економіки: проблеми, пріоритети, перспективи», (м. Дніпро, 28-29 жовтня 2021 р.). – Дніпро: Дніпровський державний аграрно-економічний університет, 2021. – С. 22-24;
20. Кравченко С. Г. Теоретичні основи організації обліку готової продукції на підприємстві С.Г. Кравченко Збірник матеріалів XI 1 том

- науково-практичної конференції «Молоді науковці-аграрники: традиційні й нові аспекти досліджень», (м. Дніпро, 23-25 березня 2021 р.). – Дніпро: Дніпровський державний аграрно-економічний університет, 2021. – С. 54- 56;
21. Кравченко С. Г. Удосконалення обліку та формування собівартості готової продукції С.Г. Кравченко Колективна монографія Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету. – 2021. УДК 657.336.131.162. – С. 62-73;
22. Кузьменко А. В. Актуальність та перспективи автоматизації бухгалтерського обліку А.В. Кузьменко, І.Д. Піголь. Економічні науки. 2019. №14. С. 56–452;
23. Кузьмінський А. М. Організація бухгалтерського обліку, контролю і аналізу А.М. Кузьмінський, В.В. Сопко, В.П. Завгородній; за ред. А.М. Кузьмінського. - К. : Вища школа, 2015. - 223 с. 68;
24. Кулаковська Л. П. Основи аудиту: навч. посібник Л.П. Кулаковська, Ю.В. Пича. - [3-є изд.]. - К. : Каравелла, 2015. - 312 с.;
25. Кучерак Д. Я. Супутня продукція Д. Я. Кучерак Дебет-кредит. – 2016. – № 13 (14): [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dtkk.com.ua/show3cid01587.html>. 67;
26. Лишиленко О. В. Бухгалтерський облік. К.: Центр навчальної літератури, 2016. - 695 с.;
27. Макаренко А. П. Аудит: навч.-метод. посібник А.П. Макаренко, Т. О. Меліхова, Г. М. Бескоста. - Запоріжжя : ЗДІА, 2016. - 184 с.;
28. Макаренко А. П. Методика аудиту виробничих витрат: економіка та підприємство А.П. Макаренко, А.В. Кас'яненко. – 2015. – № 1. – С. 138–142.;
29. Макаренко А. П. Організація і методика аудиту: навчально- методичний посібник А.П. Макаренко, Т.О. Меліхова, Г.М. Бескоста.- Запоріжжя: ЗДІА, 2014. - 288 с.;

30. Макаренко А. П. Шляхи удосконалення організації обліку та аудиту товарно-матеріальних цінностей на підприємстві А.П. Макаренко, І.О. Литвиненко Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. – Вип. 2 (11). – Полтава : ПДАА. – 2015. – С. 33-39;
31. Малюга Н. М. Наукові дослідження в бухгалтерському обліку: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. За ред. проф. Ф.Ф. Бутинця. – Житомир: ПП «Рута», 2016. – 476с.;
32. Методичні рекомендації з формування собівартості продукції (робіт, послуг) у промисловості. Затверджено Наказом Державного комітету промислової політики України. № 47 від 2 лютого 2001р. – Київ, 2015. – 206с.;
33. Міжнародні стандарти фінансової звітності. Стислий виклад для керівників вищої ланки, аудиторських комітетів та рад директорів Перекл. з англ. За ред. С.Ф. Голова. – К.: Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України, 2010. – 78 с.;
34. Мних Є. В. Економічний аналіз: навчальний посібник Є.В. Мних, І.Д. Ференіц. - Львів: Армія України, 2019. - 144 с.;
35. МСБО 1 «Подання фінансової звітності», затверджене Наказом Міністерства Фінансів України Документ 929_013, поточна редакція – Редакція від 01.01.2012 р. [Електронний ресурс] Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 01.01.2012 р.);
36. Нашкерська Г. В. Фінансовий облік: навчальний посібник. К.: Кондор, 2015. 503 с.;
37. Нестеренко Ж. К. Особливості готової продукції та вдосконалення обліку її реалізації Ж.К. Нестеренко, І.О. Циганова Всеукраїнський наукововиробничий журнал “Сталий розвиток економіки”. – 2019. – № 2. – С. 180-184.;

38. ННП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене Наказом Міністерства Фінансів України №73 від 07.02.2013 р. : за станом на 10.11.2013 р. [Електронний ресурс] Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 10.11.2013 р.);
39. П. В. Круш Економіка підприємства: навч. посіб. за заг. ред. П.В.Круша, В.І. Подвігіна., Сердюк Б. М. - К.: Ельга-Н., КНТ, 2017. - 780 с.;
40. Палий В. Ф., Фінансовий облік: навчальний посібник., – М.:ФБК- ПРЕСС, 2014 ч.1. – 304с.;
41. Партин Г. О. Управління витратами підприємства: концептуальні засади, методи та інструментарій. – К.: УБС НБУ, 2018. – 219с.;
42. Петрик О. А. Аудит: методологія та організація : [моногр.] О.А.Петрик. - К., 2017. - 260 с.;
43. Пирець Н. М. Методи визначення собівартості продукції підприємства будівельної галузі в системі управлінського обліку Н.М. Пирець, Т.С. Черненко Економічний простір. – 2017. – № 71. – С.231-238.;
44. План рахунків бухгалтерського обліку, затверджений Наказом Міністерства Фінансів України №291 від 30.11.1999 р., із змінами, внесеними згідно з Наказом №48 від 08.02.2014 р. [Електронний ресурс] Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>;
45. Плиса В. Й. Бухгалтерський облік: навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. В. Й. Плиса, З. П. Плиса. К. : Каравела, 2014. - 480 с.;
46. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», затверджений наказом Міністерства фінансів України від 20.10.99. №246 Бухгалтерський облік і аудит. – 1999. – № 11. – С. 9 – 11.;
47. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку №16 «Витрати» затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31.12.99 №318. Главбух. – 2000. - №121 – С. 20 – 23.;

48. Проскуріна Н. М. Процедурне забезпечення аудиту. Теорія та практика: [моногр.] Н.М. Проскуріна. - К. : ДП “Інформ.-аналіт. агентство”, 2017. - 739 с.;
49. Прохар Н. В. Облік доходів, витрат і фінансових результатів: проблеми теорії та практики Н.В. Прохар, Ю.О. Ночовна. - Полтава : РВВ ПУЕТ, 2014. - 257 с.;
50. Пушкар М. С. Розробка систем обліку: навчальний посібник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2017. – 198с.;
51. Редько А. Ю. Аудит в Україні. Морфологія : [моногр.] О.Ю. Редько. - К. : ДП “Інформ.-аналіт. агентство”, 2018. - 493 с.;
52. С. В. Редкол Економічна енциклопедія: у 3-х томах., К.: Видавничий центр «Академія», 2018. – с. 312;
53. Савченко В. Я. Аудит: навч. посібник. - К. : КНЕУ, 2016. - 328 с.;
54. Сєкіріна Н. В. Загальні підходи до формування і класифікації нормативного забезпечення обліку і контролю витрат на виробництво готової продукції: збірник наукових праць. – 2014. – С. 235-245.;
55. Сопко В. В. Бухгалтерський облік: навчальний посібник 3-е видан., перероб. і доповн. – К.: КНЕУ, 2017. – 578с.;
56. Сук Л. К. Організація бухгалтерського обліку: Підручник Л.К. Сук., П. Л. Сук. – К. : Каравела. – 2019. – 624 с.;
57. Ткаченко Н. М. Бухгалтерський облік на підприємствах України. Київ, «А.С.К.», 2016. - С.304-350.;
58. Туган-Барановський М. І. Основи політичної економії. Львів: ЛНУ ім. І.Франка, 2017. - 628с.;
59. Фінансовий облік: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Скирпан О.П., Палюх М.С.; Терн. нац. екон. ун-т. Т.: ТНЕУ, 2008. - 267 с.;
60. Хом'як Р. Л. Бухгалтерський облік в Україні: навчальний посібник. Львів, «Інтелект – Захід», 2018. 718 с.;

61. Чебанова Н. В. Бухгалтерський фінансовий облік: посібник. Н.В. Чебанова, Ю.А. Василенко. К.: ВЦ - Академія, 2018. 672 с.;
62. Яровенко Т. С. Удосконалення методології бухгалтерського обліку готової продукції Т.С. Яровенко, А.І. Чернова Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Економіка». – 2016. – № 7 (2). – С. 195–200.

Додатки

Додаток 1
до Національного положення (стандарту)
бухгалтерського обліку
1 "Загальні вимоги до фінансової звітності"

		КОДИ		
Дата (рік, місяць, число)		22	01	01
Підприємств	Товариство з обмеженою відповідальністю "Барва-Агро"	за ЄДРПОУ	43729539	
Територія	Івано-Франківській область	за КОАТУУ	UA26080030280011985	
Організаційно-правова форма	Товариство з обмеженою відповідальністю	за КОПФГ	240	
Вид економічної	Сільськогосподарська діяльність	за КВЕД	01.11	

Середня кількість 10
Адреса, Городенківський район, село Серафінці, вулиця Васкула, будинок 12
Одиниця виміру: тис. грн. без десяткового знака (окрім розділу IV Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) (форма N 2), грошові показники якого наводяться в гривнях з копійками)

Складено (зробити позначку "v" у відповідній клітинці):
за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку
за міжнародними стандартами фінансової звітності

-
v

Баланс (Звіт про фінансовий стан) на 31 грудня 2021 р.

Форма N 1 Код за ДКУД 1801001

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	-	-
первісна вартість	1001	-	-
накопичена амортизація	1002	-	-
Незавершені капітальні інвестиції	1005	-	-
Основні засоби	1010	6 111,00	11 951,00
первісна вартість	1011	25 554,00	34 211,00
знос	1012	19 443,00	22 260,00
Інвестиційна нерухомість	1015	-	-
Довгострокові біологічні активи	1020	1 849,00	1 780,00
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030	-	-
інші фінансові інвестиції	1035	-	-
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040	-	-
Відстрочені податкові активи	1045	-	-
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	7 960,00	13 731,00
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	9 537,00	17 499,00
Поточні біологічні активи	1110	2 312,00	2 786,00
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	543,00	784,00
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1130	81,00	461,00
з бюджетом	1135	0,00	1 132,00
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	156,00	265,00
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гроші та їх еквіваленти	1165	287,00	605,00
Витрати майбутніх періодів	1170	803,00	1 125,00
Інші оборотні активи	1190	29,00	0,00
Усього за розділом II	1195	19 748,00	24 657,00
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	1200	-	-
Баланс	1300	21 708,00	38 388,00

Пасив	Код рядка	На початок звітної періоду	На кінець звітної періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	7,00	7,00
Капітал у дооцінках	1405	-	-
Додатковий капітал	1410	-	-
Резервний капітал	1415	1 722,00	1 722,00
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	8 441,00	18 980,00
Неоплачений капітал	1425	-	-
Вилучений капітал	1430	-	-
Усього за розділом I	1495	10 170,00	20 709,00
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Відстрочені податкові зобов'язання	1500	-	-
Довгострокові кредити банків	1510	680,00	0,00
Інші довгострокові зобов'язання	1515	-	-
Довгострокові забезпечення	1520	-	-
Цільове фінансування	1525	5 131,00	5 022,00
Усього за розділом II	1595	5 811,00	5 022,00
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за:			
довгостроковими зобов'язаннями	1610	-	-
товари, роботи, послуги	1615	403,00	7 029,00
розрахунками з бюджетом	1620	423,00	267,00
у тому числі з податку на прибуток	1621	0,00	0,00
розрахунками зі страхування	1625	219,00	309,00
розрахунками з оплати праці	1630	258,00	251,00
Поточні забезпечення	1660	-	-
Доходи майбутніх періодів	1665	-	-
Інші поточні зобов'язання	1690	4 424,00	4 738,00
Усього за розділом III	1695	5 727,00	12 657,00
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття			
Баланс	1900	21 708,00	38 388,00

Керівник

СТАШКО О.В.

Головний бухгалтер

СТАШКО О.В.

¹ Кодифікатор адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад.

² Визначається в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.

(Із змінами і доповненнями, внесеними наказами Міністерства фінансів України від 27 червня 2013 року N 627, від 9 липня 2021 року N 385)

Дата (рік, місяць, число)

КОДИ		
22	01	01
43729539		

Підприємство Товариство з обмеженою відповідальністю "Барва-Агро" за ЄДРПОУ
(найменування)

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2021 рік

Форма №2

Код за ДКУД

1801003

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	36 203,00	29 327,00
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(22 392,00)	(25 961,00)
Валовий: прибуток	2090	13 811,00	3 366,00
збиток	2095	(-)	(-)
Інші операційні доходи	2120	1 666,00	897,00
Адміністративні витрати	2130	(1 265,00)	(1 372,00)
Витрати на збут	2150	(174,00)	(323,00)
Інші операційні витрати	2180	(1 415,00)	(470,00)
Фінансовий результат від операційної діяльності: прибуток	2190	12 623,00	2 098,00
збиток	2195	(-)	(-)
Дохід від участі в капіталі	2200	-	-
Інші фінансові доходи	2220	3,00	-
Інші доходи	2240	441,00	238,00
Фінансові витрати	2250	(158,00)	(408,00)
Втрати від участі в капіталі	2255	(-)	(-)
Інші витрати	2270	(365,00)	(266,00)
Фінансовий результат до оподаткування: прибуток	2290	12 544,00	1 662,00
збиток	2295	(-)	(-)
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	-	-
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305	-	-
Чистий фінансовий результат: прибуток	2350	12 544,00	1 662,00
збиток	2355	(-)	(-)

II. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	-
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	-
Інший сукупний дохід до оподаткування	2450	-	-
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	2460	-	-
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	2465	-	-

III. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	-	-
Витрати на оплату праці	2505	-	-
Відрахування на соціальні заходи	2510	-	-
Амортизація	2515	-	-
Інші операційні витрати	2520	-	-
Разом	2550	-	-

IV. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605	-	-
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610	-	-
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615	-	-
Дивіденди на одну просту акцію	2650	-	-

Керівник _____

Сташко О.В.

Головний бухгалтер _____

Сташко О.В.

Додаток 1
до Національного положення (стандарту)
бухгалтерського обліку
1 "Загальні вимоги до фінансової звітності"

		КОДИ		
Дата (рік, місяць, число)	23	01	01	
Підприємств <u>Товариство з обмеженою відповідальністю "Барва-Агро"</u>	за СДРПОУ	43729539		
Територія <u>Івано-Франківській області</u>	за КОАТУУ	UA26080030280011985		
Організаційно-правова форма <u>Товариство з обмеженою відповідальністю</u>	за КОПФГ	240		
Вид економічної <u>Сільськогосподарська діяльність</u>	за КВЕД	01.11		

Середня кількість 10

Адреса, Городенківський район, село Серафінці, вулиця Васкула, будинок 12

Одиниця виміру: тис. грн. без десяткового знака (окрім розділу IV Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) (форма N 2), грошові показники якого наводяться в гривнях з копійками)

Складено (зробити позначку "v" у відповідній клітинці):

за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку

за міжнародними стандартами фінансової звітності

-
v

Баланс (Звіт про фінансовий стан) на 31 грудня 2022 р.

Форма N 1 Код за ДКУД 1801001

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	-	-
первісна вартість	1001	-	-
накопичена амортизація	1002	-	-
Незавершені капітальні інвестиції	1005	-	-
Основні засоби	1010	11 951,00	13 282,00
первісна вартість	1011	34 211,00	38 605,00
знос	1012	22 260,00	25 323,00
Інвестиційна нерухомість	1015	-	-
Довгострокові біологічні активи	1020	1 781,00	2 442,00
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030	-	-
інші фінансові інвестиції	1035	-	-
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040	-	-
Відстрочені податкові активи	1045	-	-
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	13 732,00	15 724,00
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	17 498,00	16 001,00
Поточні біологічні активи	1110	2 786,00	3 128,00
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	784,00	796,00
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1130	461,00	99,00
з бюджетом	1135	1 132,00	0,00
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	265,00	0,00
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гроші та їх еквіваленти	1165	605,00	84,00
Витрати майбутніх періодів	1170	1 125,00	1 079,00
Інші оборотні активи	1190	-	-
Усього за розділом II	1195	24 656,00	21 187,00
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття			
Баланс	1300	38 388,00	36 911,00

Пасив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	7,00	7,00
Капітал у дооцінках	1405	-	-
Додатковий капітал	1410	-	-
Резервний капітал	1415	1 722,00	1 722,00
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	18 980,00	23 977,00
Неоплачений капітал	1425	-	-
Вилучений капітал	1430	-	-
Усього за розділом I	1495	20 709,00	25 706,00
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Відстрочені податкові зобов'язання	1500	-	-
Довгострокові кредити банків	1510	-	-
Інші довгострокові зобов'язання	1515	-	-
Довгострокові забезпечення	1520	-	-
Цільове фінансування	1525	5 022,00	5 022,00
Усього за розділом II	1595	5 022,00	5 022,00
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за:			
довгостроковими зобов'язаннями	1610	0,00	0,00
товари, роботи, послуги	1615	7 092,00	154,00
розрахунками з бюджетом	1620	267,00	308,00
у тому числі з податку на прибуток	1621	0,00	0,00
розрахунками зі страхування	1625	309,00	90,00
розрахунками з оплати праці	1630	251,00	317,00
Поточні забезпечення	1660	0,00	0,00
Доходи майбутніх періодів	1665	0,00	0,00
Інші поточні зобов'язання	1690	4 378,00	5 314,00
Усього за розділом III	1695	12 657,00	6 183,00
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700	-	-
Баланс	1900	38 388,00	36 911,00

Керівник

СТАШКО О.В.

Головний бухгалтер

СТАШКО О.В.

¹ Кодифікатор адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад.

² Визначається в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.

(Із змінами і доповненнями, внесеними наказами Міністерства фінансів України від 27 червня 2013 року N 627, від 9 липня 2021 року N 385)

Дата (рік, місяць, число)

КОДИ		
23	01	01
43729539		

Підприємство Товариство з обмеженою відповідальністю "Барва-Агро" за ЄДРПОУ
(найменування)

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2022 рік

Форма №2

Код за ДКУД

1801003

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	37 237,00	36 203,00
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	29 202,00	22 392,00
Валовий: прибуток	2090	8 035,00	13 811,00
збиток	2095	-	-
Інші операційні доходи	2120	988,00	1 666,00
Адміністративні витрати	2130	1 464,00	1 265,00
Витрати на збут	2150	57,00	174,00
Інші операційні витрати	2180	2 515,00	1 415,00
Фінансовий результат від операційної діяльності: прибуток	2190	4 987,00	12 623,00
збиток	2195	-	-
Дохід від участі в капіталі	2200	2,00	3,00
Інші фінансові доходи	2220	-	-
Інші доходи	2240	565,00	441,00
Фінансові витрати	2250	11,00	158,00
Втрати від участі в капіталі	2255	-	-
Інші витрати	2270	546,00	365,00
Фінансовий результат до оподаткування: прибуток	2290	4 997,00	12 544,00
збиток	2295	-	-
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	-	-
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305	-	-
Чистий фінансовий результат: прибуток	2350	4 997,00	12 544,00
збиток	2355	-	-

II. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	-
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	-
Інший сукупний дохід до оподаткування	2450	-	-
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	2460	-	-
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	2465	-	-

III. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	-	-
Витрати на оплату праці	2505	-	-
Відрахування на соціальні заходи	2510	-	-
Амортизація	2515	-	-
Інші операційні витрати	2520	-	-
Разом	2550	-	-

IV. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605	-	-
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610	-	-
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615	-	-
Дивіденди на одну просту акцію	2650	-	-

Керівник _____

Сташко О.В.

Головний бухгалтер _____

Сташко О.В.